

Ércbányász

A MECSEKI ÉRCBÁNYÁSZATI VÁLLALAT DOLGOZÓINAK LAPJA

XI. ÉVFOLYAM 17. SZÁM

ÁRA 50 FILLÉR

1974. SZEPTEMBER 1

Bányásznapi

Bányászokat ünnepel az ország a hazánk történetében immár a 24. bányásznapi, szeptember első vasárnapján! Azokra a munkásokra, alkalmazottakra gondolunk ilyenkor mély tisztelettel, akik a föld mélyén és felszínén dolgozva, nehéz munkájukkal segítik az ország energia- és alapanyagellátását, akiknek munkája nyomán elindul az éltető energia és mozgásba hozza a gépeket, fényel árasztja el a városokat és falvakat, üzemeiket és családi otthonukat.

Az ünneplések mellett a bányásznapi alkalmat ad arra is, hogy emlékezzünk a múltba, számvetést készítsünk papjainkról és jövőnkéről. Emlékezzünk az elődökre, akik embertelen munkakörülmények között, úgyiszlán a létminimumért dolgoztak, akiknek jogfosztását büntönök és csendőrszuronyok biztosították. Emlékezzünk az 1919. szeptember 6-án Tatabányán eldördült csendőrsortüzre, a hősi halált halt kilenc bányászra, akiknek emlékére tartjuk szeptemberben a bányásznapot. Gondoljunk büszkén és elismeréssel azokra a bányászokra, akik 1945-ben első között fogtak munkához, a bányák víztelenítéséhez és újraindításához, akik kemény szencsatákbán biztosították a gyáripari termelés és vasúti szállítás megindulását. Gondoljunk külön elismeréssel azokra a szovjet és magyar munkásokra, mérnökökre, akik két évtizede megteremtették vállalatunk alapját, akik úttörőként járultak hozzá a magyar uránipar kialakításához.

A felszabadulás óta lényeges változások mentek végbe a bányások munkakörülményeiben, anyagi, erkölcsi megbecsülésében. A népgazdaság, a vállalatok nagy anyagi áldozatokat hoztak a nehéz fizikai munka megkönnyítésére, a gépesítés és munkahelyi körülmények javítására, hatóságai előírásokat rögzítik azokat a feltételeket, melyek a jobb munkakörülményeket biztosítják.

Vállalatunk is — hacsak az utóbbi éveket nézzük — több száz millió forintot fordított a munkakörülmények javítására.

A bányászunka a legjobban fizetett szakmák közé tartozik, emellett az első bányásznappal egyidőben kormányzatunk bevezette a bányászatban a hűségjutalmat. Vállalatunk a 24. bányásznapi mintegy 32 millió forint hűségjutalmat fizet ki dolgozóira részére, melyből föld alatti

Bányásznapi ünnepségek vállalatunknál

Kitüntetések

II. sz. bányáüzem:

Augusztus 30-án 16 órai kezdettel tartja bányásznapi ünnepségét a Ságvári Endre Művelődési Ház nagytermében. Az ünnepi köszöntőt Köröshegyi István szb-titkár tartja. Kiosztásra kerül hatvankettő ötéves, hatvanhat tízéves, negyvenhét tizenöt éves és hat húszéves törzsgárda-jelvény. Kiváló dolgozó kitüntetésben tíz fő részesül. A Bányász Szolgálati Erdemérem arany fokozatát ketten, ezüst fokozatát tizenhatan, bronz fokozatát pedig hatvan dolgozó veheti át. Az ünnepségen 130 ezer forint jutalmat fizetnek ki.

III. sz. bányáüzem:

Az idei bányásznapi ünnepséget augusztus 29-én tartják az üzem tanácstermében. A rendezvényen az üzem vezetői köszöntik a dolgozókat, az ünnepi beszédet Németh Lajos elvtárs, az üzem főmérnöke tartja. Ezen az ünnepségen negyvenhét tízéves, hat tizenöt éves, kilenc húszéves, egy dolgozó pedig huszonöt éves bányamunkáért veszi át a Bányász Szolgálati Erdemérem különböző fokozatát. Tizenötvennek Kiváló dolgozó kitüntetés.

IV. sz. bányáüzem:

Augusztus 29-én tartják részlegenként az ünnepségeket. Augusztus 30-án 14 óra 30 perckor pedig az üzemi ünnepséget, az üzem tanácstermében. Az ünnepi beszédet Kerekes Jenő üzemvezető tartja. Az ünnepségen hetvenheten öt éves, nyolcvanheten tízéves, hetvennégyen tizenöt éves, négyen pedig húsz-

éves törzsgárda-jelvényt kapnak. Összesen 381 ezer forintot osztanak szét jutalmazásra az üzem dolgozóinak között.

Kutató-mélyfúró üzem:

Augusztus 29-én 16 órakor a központ tanácstermében tartja az ünnepséget. Az ünnepi beszédet Foor János vezető könyve-

lő mondja. Közel harminc nyugdíjast is meghívunk az ünnepségre. Tizennégy Kiváló dolgozó kitüntetés és körülbelül 80 ezer forint jutalmat osztanak ki.

Ercdúsító üzem:

A bányásznapi ünnepséget augusztus 29-én 15 órai

(Folytatás a 6. oldalon)

Új fúrógépek alkalmazása a IV. sz. bányáüzemben

Mit tud a PR-25-ös?

Termelésünk évről évre a meghatározott ütemnek megfelelően növekszik. Ez a növekedés elsősorban nem a foglalkoztatottak számának emelésével, hanem a munkaszervezés mellett a tudományos-technikai forradalom által nyújtott lehetőségekkel valósul meg. A technika azonban ma már nemcsak segíti, könnyíti az ember munkáját, hanem védi és óvja egészségét is.

A termelés minden területén — a IV. sz. bányáüzemben is — tapasztalható ilyen irányú fejlődés. A bányamunka kétszázötven évvel ezelőttihez képest, a lapáttal való rakodást felváltotta a gépi rakodás. A fúrás hatékonyságának növelése mellett pedig előtérbe került a fúrás közben fellépő, egészségre káros hatások, a vibráció- és zajártalom csökkentésére való törekvés. Nyilván ezektől a céloktól vezérelve került beszerzésre üzemünk részére az a negyven darab PR-25 típusú

szovjet fúrógép, amely — eltérően a korábban használatban levő fúrógépektől — rezgéscsillapítóval és hangtompítóval van ellátva, hogy csökkentse üzemeltetés közben a már említett káros hatásokat.

A kapott mennyiség koránt sem elegendő az üzem termelő csapatai részére. A viták elkerülése és a gépek paramétereinek mérése érdekében azokat a II. körlet csapatainak egy részre kapta meg. Használatba vételük óta hosszú tapasztalatok még nem állnak rendelkezésre, azonban ez a rövid idő is elég volt ahhoz, hogy a megkérdezett dolgozók körében a gépről egyöntetűen jó vélemény alakuljon ki. A fúrókocsin végzett próbafúrások is nagyobb teljesítményt igazoltak. Amíg a PR-24-es új gép tiszta fúrási teljesítménye 39 centiméter/perc, a PR-25-ös gépe 47 centiméter/perc, tehát lényegesen magasabb.

Pneumatikus fúrotám alkalmazásával a rezgéscsillapítóval ellátott fogantyú — nem zárja ki ugyan a védőkesztyű használatát — nagy mértékben csökkenti a vibrációt, ezzel a vibrációs ártalom lehetőségét. Ugyanez vonatkozik a fülvédő, fül dugó, bllsom vatta használatára is. A hangtompító 1,5-szeresére csökkenti üzem közben a hangerőt, melynek következtében a zaj az említett fülvédő eszközök használata mellett zajártalom nélkülivé szelidül.

Az eddigi tapasztalatok alapján az a következtetés vonható le, hogy ez az új, korszerű és minden tekintetben modern munkaeszköz a termelékenység növelésével nemcsak a tervek teljesítését segíti elő, hanem védi és óvja dolgozóink egészségét is.

dolgozóink a megérdemelt arányban részesednek.

Megtaláljuk bányászainkat a városi, megyei társadalmi testületekben, a Parlamentben. Párt- és kormányzati szerveink törekednek arra, hogy a bányászokat megfelelő erkölcsi elismerésben részesítsék a kormánykitüntetések adományozásánál.

Néhány évvel ezelőtt bizonytalanság mutakozott a bányász-ság körében, mely egyrészt a szén-, másrészt az ércbányások körében terjedt el. Az elmúlt évek intézkedései mutatják, hogy aggodalomra nincsen ok. Bizonyítja ezt a szén iránti igények növekedése, vállalatunk vonatkozásában pedig a kormány döntése az új üzem beruházásai-

nak megkezdéséről. Ugyancsak nem érdektelen vállalatunk dolgozóinak számára, hogy Pakson elkezdődtek hazánk első atomerőművének építési munkái, példázva az általunk termelt energia békés felhasználásának perspektíváját.

A bányászat továbbra is várja a fiatalokat, mind azokat, akik élethivatásul választják a bányászokot és vállallják ezt a férfias, bátorságot igénylő nehézet, de szép munkát.

Szűkebb vállalati feladataink teljesítésében bányászaink minden bizonnyal továbbra is élenjárók lesznek. Ennek tudatában köszöntöm őket a huszonnegyedik bányásznapi alkalmából, jó erőt, egészséget és jó szerencsét kívánva.

MOIZS REZSŐ

Györkös József

XXIV.
BÁNYÁSZ-
NAP '74

Szeretettel köszöntjük vállalatunk törzsgárda tagjait

Az örök nyughatatlan

Ószülő, túskefrizurája még mindig a sportemberre emlékeztet. Hat éve hagyta abba, 38 éves koráig aktív birkózó volt. Megjelenése tiszteletet parancsol, de szinte állandóan mosolygó arcáról nem lehetne arra következtetni, hogy Magyarországon csak egy ellenfele volt a birkózószőnyegen Budavári Árpádnak: Kozma. Ugyanakkor a munkahelyén elért sikerekért sem jogtalanul került nem egyszer „dobogóra”.

— Az idén leszek tizenöt éves törzsgárdatag — mondja. — Kétszer voltam Kiváló dolgozó, s abban az évben, amikor az első késztermék útnak indult az EDÜ-ből a Nehézipar kiváló dolgozója lettem. Itt tanultam ki a szakmámat a vállalatnál. Innen küldtek el bennünket egyhónapos vegyipari szakmunkásképző tanfolyamra Ajkára, s így letünk vegyipari szakmunkások. Akkor még nagyon nehezen tudtam elképzelni, hogy a vegyiparban fogok dolgozni.

Mégis a vegyiparnál kötött ki. Először az EDÜ-ben, majd amikor megalakult a Kísérleti-kutatási és automatizálási üzem, oda került. Néhány év múlva már a beindult perkolációs munkáknál dolgozik.

— Emlékszem, üvegpalackokban kezdtük el a kísérleteket — folytatja a visszaemlékezést — majd 25 tonnás tételekben folytattuk zagytároló kazettákban. Amikor itt is jó eredményeket kaptunk, felépítettük az első prizmás kísérleti tervet. El is szűr-

tuk. Túl finomra örültük az anyagot és megfolyott. A perkoláció jelenét a jövőjét már ismerjük. Az első balépést már sikerek követték, melyeknél Budavári Árpád már mint művezető ténykedett, s gyűjtötte gyakorlati ismereteit. Benne és együtt élt munkájával.

Feladatai az évek alatt nem csökkentek, csak nőttek, ahogy a tervek száma növekedett. Tanácsait, javaslatait meghallgatják, hiszen nála jobban talán senki sem ismeri gyakorlatban a perkolációt.

— Amikor először próbáltuk a téli üzemeltetést, karácsony két napja alatt állandóan benn voltam. Jártam végig a csővezetékkeket, nem fagynak-e szét. Akkor még nem volt e téren tapasztalatunk.

Beosztottjainál mindent el tud érní, hallgatnak rá, tekintélye van, tisztelik, sőt, ami a legtöbb, ezek mellett szeretik is. Nem ritkán látni, hogy kezében ott a lapát, rakodik, vagy éppen szerel valamit.

— Szoktam kiabálni, különösen reggel, amikor nehezen indul be a munka. Van, aki azt mondja nyers vagyok, de nem hiszem, hogy bármelyik munkatársam haragudna emiatt. Ismernek már, ilyen a stílusom. Barátok vagyunk inkább, mint főnök és beosztottak. Én a magam tapasztalatából tudom, hogy miút hogyan kell. Talán ezért van tekintélyem, és úgy érzem, szeretnek is. Hogy miért? Azt én nem tudom megmondani. Talán mert érzik, hogy szeretek

velük dolgozni, s talán azt is látják, hogy mindig az embert nézem egy-egy nehezebb esetben és nem a paragrafust. Kérni kell az embereket, megbeszélni a munkákat, megfogadni, meghallgatni a javaslatokat, akkor mindenki szívesebben dolgozik, s többet is ad, mint ami követelhető.

Szabad idejét kis szőlőjében tölti, ha éppen nem beosztottjai ügyes-bajos dolgai után jár, vagy nem főpreng az üzemben, munkaidő alatt meg nem oldott feladaton, ésszerűsítésen, újításon.

— Az a bajom, ha valamit itt benn a munkahelyen nem tudok megoldani otthon sem hagy nyugodni. Szinte szégyenlősen bücsüzik, mert dolga van. Néhány perc múlva már az egyik épület mögött magyaráz munkatársainak, akik éppen utat építenek. Ahogy nézem az arcukat, megérezem hirtelen, miért szeretik: „Első az egyenlők között!” **B. Gy.**

Bízott a jövőben

Vállalatunknál a 24. bányásznapon köszöntötték a húszéves törzsgárdatagokat. Harmincnyolc van, akik a vállalat megalakulásától — 1954-től — tanúi vállalatunk fejlődésének. Ezek közül a szerény, becsületes és álhatatos emberek közül mutatjuk be Heller Rudolfot, a IV. sz. bányáüzem III-as körletének aknászát.

Heller Rudolf pécsi születésű, édesapja városi napszámos volt. A MÁV-nál kezdett dolgozni, de 1947-ben „B”-listára került. Ekkor jelentkezett a szénbányánál csillésnek. Öt műszak után otthagya a bányát. Abban az időben kevés munkaalkalom volt, ezért két hét múlva újra megpróbálkozott a bányamunkával. 1949-ben megnősült. 1951-ben bevonult katonai szolgálatra. Leszerelés után az Aknamélyítő Vállalathoz került Komlóra, és ott vajúri szakképesítést szerzett.

1954-ben áthelyezéssel jött vállalatunk jogelődjéhez, a II. sz. MASZOBAL Expedícióhoz. Húsz évvel ezelőtt, nehéz körülmények között végezték munkájukat. Kerékpárral jártak dolgozni, nem volt fürdő, öltöző, étterem stb. Többen elmentek, megriadtak a nehézségektől. Heller Rudolf volt akkor a legfiatalabb vajúr a vállalatnál.

— Mi tartotta itt a nehézségek ellenére?

— Gross György, az akkori üzemvezető, igyekezett meggyőzni az embereket, ismertette, hogy fejlődőben van az üzem, később kiépül majd. Nagy vonzerő

volt a kereset is, ami abban az időben kiemelkedő volt. Hamarosan Meszesen lakást kaptam, jól jött, hisz akkor már két gyermekem volt. A munkahelyen pedig lassan öszekovácsolódott a DISZ-brigád.

A vállalat alakulás után az I. sz. bányáüzemnél is rangos helyet vívott ki magának a fiatalok vághajtó brigádja. Sztahanovista oklevelet nyertek. Kiemelkedő teljesítményükkel végig az elsők között voltak.

1958-ban elvégezte az aknászsképző tanfolyamot, azóta aknászi beosztásban dolgozik. Nagy tapasztalata van a munkában, nincs középfokú iskolája, mégis megfelel a követelményeknek.

Szorgalmas, csendes és kevésbeszédű. A IV. sz. bányáüzem két intézményt patronál, s ha társadalmi munkára mennek, mindig ott van. Aktív szervezője a termelési tanácskozásonak, szakszervezeti gyűléseknek. A KISZ-fiataloknak segít a futball-mérkőzések szervezésénél, részt vesz a kirándulásaikon.

Kétszeres Kiváló dolgozó, Marxista-leninista Esti Középfokú Iskolába jár. Munkatársaitól tudtam meg, hogy két hobbyja van: az autózás és a kerékpár-versenyeken bírói tisztség betöltése.

Húsz év telt el, mióta a vállalatához jött. Azóta felnőttek a gyermekei: fia érettségizett és pincér lett, lánya a fényképész szakmában, felesége bölcsődében dolgozik. Unokája, a kis Balázs a szemefénye.

Soha nem fáradt, ha játsszani, vagy sétálni hívja. Két évtizeddel ezelőtt az elsők között jött vállalatunkhoz, és ma is becsülettel helytáll. Nem akart a bányától megszabadulni, szakmaszeretete tartotta itt. Nem a látványosan dolgozó emberek közül való. Nem hívja fel a figyelmet magára, szerény magatartású. Nem akar kitűnni, de lemaradni sem.

Heller Rudolf tanúja volt húsz év alatt a vállalat fejlődésének, az akkori kezdetleges munkakörülmények után — ma már egy modern nagyüzemben dolgozik. Az elmúlt idő alatt látta egy új városrész építését is, s ha a 39-es dandár úton sétál unokájával, néha még észébe jut a régi, füves repülőter. Hitt a vállalat jövőjében, s ma jóleső érzés tölti el, hogy az ő munkája is hozzájárult az elért eredményekhez.

Horváth Jánosné

Húsz éves törzsgárda tagok

II. sz. bányáüzem: Varga József aknalakatos, Széll Károly föld alatti fűrőmester, Benedikt Miklós fűrőmester, Temmert József fűrőmester, Vinczen Béla csatlós, Varga Gyula külszíni lakatos.

III. sz. bányáüzem: Gelencsér András aknavájár, Berényi Tamás geofizikus-technikus.

IV. sz. bányáüzem: Heller Rudolf aknász, Tóth Béla villanyszerelő, Benkő József operátor, Mikolai István geológia vezetője.

Kutató-mélyfúró üzem: Gál Géza, Farkas István, Kótyán Lajos, Ujhelyi István, Tóka János fűrőmesterek, Kovács Ferenc segédmunkás, Tóth István raktáros.

Szolgáltató üzem: Balogh László, Fülöp József gépkocsivezetők, Dénes Emil, Egédi Gyula segédmunkások, Frojda János szivattyúkezelő, Pálfi Sándor, Pucher József villanyszerelők.

Központ: Baranyák Imre segédmunkás, Hunyadvári Béla faátvevő (Anyag- és áruforgalmi főosztály dolgozó), Gross György szb-elnök, Völgyesi Sándor bányáipari technikus (rokkant nyugdíjas).

Éredúsító üzem: Keller József lakatos, Keszei Ferenc gépkezelő, Takács Imre kompresszorszerelő, Tarr Ferenc üzemrészleg vezető. Összesen harmincnyolc fő.

Dolgozzunk úgy, hogy minél többen viselhessük

„GYÜRÜ: Szűkebb értelemben fémből, vagy más anyagból készült karika alakú ékszer, melyet ékesítés céljából, vagy szimbolikus jelként szokás viselni a kéz ujjain...” (Uj Magyar Lexikon)

A gyűrű, mint szimbólum, sok mindent jelképezhet. A legáltalánosabb a jegyesek arany karikagyűrűje, amely az összetartozást, az egymásnak fogadott hűséget szimbolizálja. Kifejezheti továbbá a gyűrű a megbecsülést, a nevezetesebb eseményt az ember életében.

Vállalatunk vezetősége határozatot hozott, hogy a kiemelkedő munka teljesítményeket és a vállalati törzsgárda tagjait aranygyűrűvel jutalmazza, mely kifejezi a megbecsülést, a vállalatához való tartozást, hűséget, az áldozatos közösségi munkát.

A vállalati törzsgárda szabályzat szerint, a törzsgárdatagság feltételeinek megfelelő állandó föld alatti dolgozók húsz évi, a külszíni dolgozók huszonöt évi vállalati munkaviszony után részesülhetnek aranygyűrű kitüntetésben. A gyűrű anyagi értéke mellett, igen komoly erkölcsi elismerést is jelent, hiszen igen hosszú idejű, különösen a bányászati veszélyes munkakörülmények mellett áldozat-

A gyűrű

tos, nehéz munkával lehet jogot szerezni a viselésére.

A kitüntetésre alapított aranygyűrűbe vésett, keresztbefont bányász kalapács a bányászat hagyományos jelképe, de a kalapácsok körül futó elektron pályák utalnak termékünkre, a XX. század új energiaforrására.

Vállalatunk gyűrűje tehát ha úgy vesszük, többszörös szimbólum. Méltó megbecsülést jelent azoknak, akik viselhetik. A múlt évben először adományozott gyűrűk viselői is becsülettel rászolgáltak erre a nagy elismerésre.

Gácsi Mátyás elvtárs 1954-ben kapott megbízást a II. Expedíció vezetésére, amely vállalatunk jogelődje. Ő volt tehát az első igazgatónk. Az elmúlt húsz évben több munkakört töltött be: személyzeti osztályvezető, fűrési körletvezető, főtechnológus. Minden poszton kommunista hűséggel végezte munkáját. 1973-ban nyugdíjazása alkalmából, megérdemelten húzhatta ujjára vállalatunk első aranygyűrűjét, a közmegebecsülés jelét.

Puhalszki Leonyid Cseszlavovics, a Szovjetunió Középgépipari Minisztérium VIII. főosztály főgeodizikusa, a tu-

dományok kandidátusa, kapta a következő aranygyűrűt 1973-ban, a 20 éves szervezett uránkutatás évfordulója alkalmából. Puhalszki elvtárs a kormányközi megállapodás alapján, az uránkutatás megindulásától napjainkig nagy segítséget nyújtott vállalatunknak. Tanító mestere volt szakembereinknek a kutatás módszereinek kidolgozásában, a rádiometrikus osztályozás mérési rendszerének kialakításában. Könyvét „Az uránérc kontrasztjának elméletét” hasznosan tanulmányozták szakembereink.

Romvári Attila igazgatóhelyettes 1973 augusztusában érte az aranygyűrű átadásával járó megtiszteltetés, a negyven éves munkaviszonyban töltött jubileuma alkalmából. Romvári elvtárs e hosszú időt zömmel a bányászaton töltötte. 1956-ban került a vállalatunkhoz főkönyvelőnek. Gazdaságsszervező tevékenységével jelentősen hozzájárult vállalatunk elismerésére méltó eredményeihez, az ösztönzési rendszerek kidolgozásához és bevezetéséhez.

Suha Ferenc, a Kutató-Mélyfúró üzem volt üzemvezetője, 1973. év végén húzhatta ujjára a

megtisztelő aranygyűrűt, amelyet nyugdíjazása alkalmából kapott. A 40 éves szakmai tevékenysége folytán foglalkozott szén- és érckutatással, valamint vízfeltárással. Számos új műszaki technológiát, újítást dolgozott ki és vezetett be a fúrások gyosítására, az önköltség csökkentésére.

A 24. bányásznapi alkalmából került sor először állandó földalatti munka elismerésére. Senki előtt nem vitás, hogy az igen nehéz bányászati munka mellett, ilyen hosszú időt kevesen tudnak elérni. Joggal érdemelnek ezek a dolgozók külön megbecsülést az aranygyűrű átadásával. A kitüntetésben részesültek munkaköre igen eltérő, de mindannyian becsületes munkát végeztek az elmúlt húsz évben vállalatunknál. Leküzdötték

a termelés beindításával járó nehézségeket, s bizony kezdetben a munkafeltételek is igen nehezek voltak, de ők helytálltak, kitartottak hűséggel.

Az aranygyűrűt ezúttal kilenc dolgozó kapta meg: Varga József, aknalakatos, Széll Károly fűrőmester, Benedikt Miklós fűrőmester és Vinczen Béla csatlós a II. sz. bányáüzemből; Gelencsér András aknalakatos a III. sz. bányáüzemből; Heller Rudolf aknász, Tóth Béla villanyszerelő és Völgyesi Sándor geológus technikus a IV. sz. bányáüzemből.

A gyűrű tehát vállalatunknál kiemelkedő, áldozatos munkát, rangot jelentő évtizedeket jelképez. Dolgozzunk úgy, hogy minél többen viselhessük! **J. K.**

Igy látja egy vājvégi dolgozó

Mitől függ a jó munkavégzés a bányában?

Egy vājvégi csapatot mindig annak alapján ítélnék meg üzemen belül, hogy mennyit tud a közönség asztalára tenni, s azt éppen csak „kinyögve,” vagy rendszeres jó teljesítménnyel éri el.

Az utóbbi időben egyre inkább előtérbe kerül az a kérdés, hogy a csapatok teljesítményét milyen módszerekkel lehetne fokozni. Az ilyen irányú igényekhez azonban — véleményem szerint — nagyon sok feltétel szükséges.

A jó, és eredményes munkavégzés nagy mértékben függ a brigád személyi összetételétől, a gazdasági vezetőkkel való viszonytól, a munkahely megítélésétől. Csapaton belül elsőrendű feladat, hogy a brigádtagok rendezett körülmények között éljenek, mert a rendezetlen magánélet kihat a gazdasági munkára, s megbomlik az összhang az emberek között.

A műszaki-gazdasági vezetőknek alaposan ismerniük kell a beosztottakat, hogy egy-egy becsült probléma esetén ne hallomásból kelljen ítélniük felettük.

Minden csapatnak van egy olyan igénye, hogy a kollektíva közel egyforma képességű emberekből áll-

jon össze, s ne forduljon elő, hogy egyes csapatokon szakonként három jó képességű szakvezető járjon is van, a másik csapaton meg az egyik szak dolgozik a másikra. Ilyen helyen nagyobb gondot kellene fordítani a munkaszervezésre, s feltárni és megszüntetni az emberek közötti problémákat. Általános tapasztalat, ha a gazdasági vezetők foglalkoznak a brigáddal, a gyengébb csapat is tud kimagasló teljesítményt elérni; főleg, ha a fél éves, vagy éves tervteljesítésről van szó. Sokszor mondják is a dolgozók, hogy a gazdasági vezetőknek többet kellene az emberekkel foglalkozni, mint az adminisztrációs munkával.

A másik fontos terület — ahol a legtöbb baj szokott

lenni — az anyagellátás. Mi úgy gondoljuk, hogy a munkához, biztosítani kell a megfelelő szerszámokat, mert enélkül fáradtságos és nehéz a munka, a tervek teljesítése. Általában a bányász nem kérdezi a miértet, ha kamrakedésnél csak hosszú fűrészfűr van rövid helyett, hanem mérgeződik, és szidja a rossz anyagellátást. Az is lehet, hogy nem az üzemi vezetők hibája, de ettől még nem tudunk jobban dolgozni és többet termelni.

Ahhoz, hogy a követelményeknek eleget tudjunk tenni, hogy lépést tarthassunk a fejlődéssel, nagyobb összefogásra van szükség. És úgy gondolom, a bosszúságoktól megkímélt, törődést érző, jó hangulatban dolgozó emberektől várható csak, hogy maradéktalanul teljesítsék a magasabb szintű követelményeket.

Nagy Sándor
a III-as sz. bányász
üzem 30-as csapatának
vezetője.

Cél: a harmadik aranyérem elnyerése

A Steinmetz brigád

Az ÉDÜ-ben dolgozó szocialista brigádok közül kétszeres aranyérmes a Steinmetz brigád. Karbantartási gépészeti-munkákat végeznek a vegyi üzemegységénél. Hét év alatt a tizenkét tagú brigád összehozott a munkában, és a magánéletben is barátság alakult ki közöttük. Megosztják egymással örömeiket, gondjaikat.

A brigád az éves felajánlásokon kívül részt vállal a műszaki fejlesztési programból. A folyamatos urán-ellenőrzéshez szükséges gépi berendezést a Kis-kut. üzemmel közösen készítik el. Jelentős gépészeti kivitelezési munkák kezdetétől a próbaüzemelésig egy év telt el. Az üzem többi szocialista brigádjai több ezer társadalmi munkaóra vállalással segítettek, hogy ez a nagy beruházási munka elkészüljön. Ez év májusában megkezdődött a próbaüzemelés. A jó munka jutalma sem maradt el, az üzem vezetősége erkölcsi és anyagi elismerésben részesítette a brigádokat.

A szakmai, politikai képzést is fontos feladatnak tartják. A brigád egyik tagja nemrég végezte el a gépipari technikumot, a többiek politikai oktatásra járnak.

A XI. pártkongresszus és hazánk felszabadulásának 30. évfordulója tiszteletére vállalták az üzemrész önálló felmosóvíz hálózatának kiépítését, melyet a beruházási munkák tettek szük-

segessé. Május 31-ig teljesítették ezt a vállalkozást. A szakmai, politikai képzésen kívül rendszeresen részt vettek a munkásakadémia előadásain. Az egész évi társadalmi munka vállalását — 25 óra/fő — már félévben teljesítették.

Az év elején már úgy tették meg vállalkozásukat, hogy célul tűzték ki a harmadik aranyérem elnyerését. Ha az első félévhez hasonló aktivitással végzik munkájukat, akkor céljukat el is érik. Így készülnek a Steinmetz brigád tagjai hazánk felszabadulásának 30. évfordulójára és a XI. pártkongresszusra.

H. J-né.

A magyarországi

mélyfúrásos kutatás története (IV.)

Büszkék lehetünk eredményeinkre

A szénhidrogén-kutatás mellett a II. világháború utáni években hatalmas beruházások történtek szocialista társadalmunkban, és a hazai szén- és ércvagyon megkutatása érdekében, a korábbi időkben soha nem látott mértékű, úgynevezett szilárd ásványanyag-kutatás indult meg.

A szilárd ásványanyag-kutatásnak elsősorban a régi szénbányászati vidéken már bizonyos hagyományai voltak. Az az óriási fejlődés, amely a háború után, elsősorban a szén, de ércbányászati terén is megindult, több száz fűrőberendezés működtetését tette szükségessé. E munkák kivitelezéséhez alapították meg 1949-ben az Országos Mélyfúró Trösztöt, melynek vállalatai behálózták az ország akkori ipari területeit és százszámra fúrták a sokszor igen nagy eredményeket felmutató szén- és érckutató lyukakat.

E munkák nyomán elkezdtek új bányaterületeink és bányavárosaink, mint Komló, Oroszlány, Pustavám, Tatabánya egyrésze, Dorog körüli új szénterületek, valamint az északmagyarországi Borsod-Salgótarján környéki szénterületek és indultak be hatalmas lignit és egyéb szén tartalmazó külfejtéseink és ehhez kapcsolódó új bányászati üzemek, pl. Gyöngyösvi-sonta, stb.

Ezzel párhuzamosan az ország fejlődése megkövetelte a vízkutatás fejlesztését is, melyre később önálló vállalatot alapítottak, mely jelenleg is eredményesen működik.

Ugyanebben az időben a Dunántúlon hatalmas bauxitkutató tevékenység indult meg és ezelőtt soha nem remélt mennyiségű bauxitot tártak fel, melynek eredményeképpen Magyarország a világ alumínium nagyhatalmi közé került.

1950—55-ben egy új iparág kialakulásának voltunk szemtanúi, a Pécs melletti Kővágósözlősen, ahol az ország első uránérclelőhelyét fedezték fel geológusaink. Ennek az üzemnek a tevékenysége és fejlődése szemünk előtt játszódott le és az elmúlt 20 év során érdeklődésre tartó eredményeket ért el.

Az üzemünk mutatói az egyre mélyülő és egyre több geológiai és fűrészi problémákat mintaszerűen, az országban kialakult költségekhez viszonyítva olcsón oldották meg és mind teljesítményben, mind gazdaságosságban ilyen értelemben példamutatók. Büszkék lehetünk eddigi eredményeinkre, de ezek az eredmények köteleznek is bennünket az egyre nagyobb nehézségekkel járó munkák elvégzésére. Ez csak úgy lehetséges, ha minden szakmai vonalon tudásunkat, felszerelésünket fejlesztjük és odaadó munkával, nem lankadó szorgalommal látjuk el jövőbeni feladatainkat.

Erre kötelez bennünket az a politikai öntudat, mely a bányászok életét ma is átszövi, de kötelez bennünket az a dicső történelmi múlt is, mely a magyar bányászatra, és ezen belül a magyar kutatásra jellemző volt.

Suha Ferenc.

Az Egészségügyi

Szolgálat segít

Mi is segítsük őket!

Szűrés és kontroll

Emlékszem rá, amikor még a dolgozók nagy része egyszerűen zaklatásnak vette a kötelező időszakos orvosi szűrővizsgálatot. „Ismét megvizsgálják a kísérleti egereket” — lehetett hallani sok más szálólégével együtt a váróteremben.

Az idők folyamán a dolgozók többségének merőben megváltozott ez irányú felfogása és egyre többen látják, hogy a szűrővizsgálat lényegében a gondozási munka első lépése. Vállalatunk történelmében először az ÉDÜ-ben bocsátották ki közvéleménykutató kérdőíveket, melyek kérdéseit a dolgozók véleményét kérte ki a szűrővizsgálatokról, valamint az azt követő ellenőrző vizsgálatról.

A legutóbbi szűrővizsgálat eredményéről, valamint a kérdőívek adatainak feldolgozásáról és a tapasztalatokról dr. Fónay Károly orvos adott bővebb tájékoztatást az ÉDÜ rendelőjében.

— Az évenként egy alkalommal (különlegesen veszélyes munkahelyek esetében negyedévenként) tartjuk meg a kötelező szűrővizsgálatot a MEV Egészségügyi Szolgálat útmutatójának megfelelően. A legutóbbi szűrővizsgálaton részt vett dolgozók 42 százalékát rendeltük vissza kontroll vizsgálatra. A visszarendelt 33,5 százalékát vettük gondozásba. Ezek között vannak súlyosak, de java része csak megfigyelésre, gyógyszerelésre szorul. A célunk természetesen az, hogy a gondozási munka fokozódjon, hatékonyabbá váljon. Mindezeket túl kíváncsiak voltunk dolgozóink véleményére is, amelyet az Egészségügyi Szolgálat által kibocsátott kérdőíveken keresztül igyekeztünk meg tudni.

A kérdőívek 65 százaléka jött vissza. A válaszok feldolgozása után kiderült, hogy mindössze öt kontroll vizsgálatra visszarendelt dolgozó vette zaklatásnak az egyébként saját érdekében történő bővebb orvosi törődést. Az orvosi utasítást — mint azt a kérdőívekből megtudtuk — 83,1 százalékban betartják.

A MEV Egészségügyi Szolgálat dr. Keszthelyi Béla főorvos vezetése alatt, az ÉDÜ kedvező tapasztalatai alapján, most vállalati szinten szeretné felmérni a dolgozók véleményét.

Mire e sorok megjelennek, addigra vállalatunk összes üzemében kiosztásra kerülnek a kérdőívek. Most minden üzemben a dolgozók körülből 60 százaléka kap kitöltésre váró ívet. A legkésőbb szeptember közepéig begyűjtött kérdőívek a POTE egészségügyi tanszéken gépi feldolgozásra kerülnek. Az eredmények már október hónapban meglesznek, de ennek elősegítése érdekében, vállalatunk Egészségügyi Szolgálatát ezúton is kéri a dolgozókat, hogy a kérdőíveket pontosan töltsék ki és küldjék vissza.

A korrekt válaszadás nagyban elősegíti az orvosi munka hatékonyságát, tökéletesebbé tételét.

Keller Gábor

Napirenden:

A tervüket nem teljesítő csapatok segítése, ösztönzése

Az üzem termelési tervének teljesítése produktív dolgozóink munkájára épül. A termelő csapatokra bontott tervek teljesítésében elsősorban szocialista brigádjaik járnak élen, akik brigádszerződéseikben tett termelési vállalásaikat általában teljesítik, sőt túlteljesítik. A brigádteljesítmények összegéből alakul ki az üzemi teljesítmény, amelynek szép mutatói mögött azonban esetenként negatív jelenségek is tapasztalhatók.

Néha, — szinte érthetetlen módon — az ugyanolyan feltételek mellett termelő brigádok teljesítményében jelentős eltérések vannak. Amíg az egyik teljesítménye jóval 100 százalék fölé emelkedik, ugyanakkor a másiké 100 százalék alatt marad. Ennek az okára igyekeztem magyarázatot keresni a III-as körletben, ahol a 16 termelő csapat közül 1974. I. félévében 5 csapat teljesítménye 100 százalék alatt maradt.

— Mi lehet ennek az oka, mit tesz a körlet és csapatok megfelelő termelési szintre való „felhozása” érdekében?

Kérdésemre a legilletékesebb Ács József körletvezető válaszol.

— Rendszeresen figyelemmel kísérjük csapataink teljesítményeinek alakulását. Az elmúlt évet összteljesítményi szinten a körlet 93,2 százalékkal zárta. A lemaradás felszámolása érdekében a szocialista brigádtagjaink részvételével értekezletet tartottunk,

amelyen a hibák ószinte feltárásával igyekeztünk helyzetünkön változtatni. A brigádok helyzetének vizsgálata során szervezési, személyi, egyéb munkahelyi problémák kerültek felszínre, melynek megszüntetésére intézkedéseket tettünk. Ezeknek, és annak, hogy a rossz teljesítményű csapatoknál az okokat szinte dekádanként vizsgáljuk, köszönhető, hogy most az I. félévben az elmúlt év végi 9 lemaradt csapatunkkal szemben már csak 5 van 100 százalék alatt.

— A 15-ös brigád esetében például személyi összetételben voltak problémák. A brigád február 1-én végrehajtott teljes átszervezése eredménnyel járt. Teljesítményünk az év eleji 78,1 százalékról a fél év végére 102,9 százalékra alakult.

— Voltak negatív jelenségek is. Három csapatunk teljesítményében visszaesés mutatkozott. Ezek közül figyelemre méltóbb az 5-ös csapat, amely az I. negyedévben az 1973. évi 92,6 százalékos teljesítményéről 83,4 százalékra esett vissza. Megvizsgáltuk a csapat lemaradásának okát, és azt — ugyanúgy mint a 15-nél — személyi problémában láttuk. A II. negyedév elején itt is a csapat egyetértésével átszervezt hajtottunk végre. Bár az I. félév összteljesítménye 88,4 százalékkal még mindig alatta van az 1973. évi 92,6 százalékos teljesítménynek, intézkedésünk óta a II. negyedév eredményei alapján jogosan következtethetünk arra,

hogy az 5-ös csapat is felzárkózik a tervteljesítő csapatok sorába.

— A júliusban beindult új siklóval megoldottak az anyagellátási, szállítási problémáink, ami feltétlenül pozitív hatással lesz összkörlet teljesítményeink alakulására. Reményeink vannak arra, hogy az év végén esélyesei leszünk a Kiváló egység címet elérő körletnek.

Györkös József

Fő feladat a vállalati

és az üzemi érdekek képviselője

A Szolgáltató üzem József Attila szocialista brigádjának a jelszava ez, mely mindenkor megszabja az utat a brigád számára. A szocialista brigád az üzemvitel területén dolgozik és ebből adódóan munkájuk más jellegű a többi brigádhoz viszonyítva.

Ez a brigád az egész vállalat területén érdekelt a munkában. Munkájuktól függ a vállalat üzemvitelének zökkenőmentes menete. Foglalkoznak mindenütt, újításokkal, automatizálással, zavarelhárítással, és még sok mindennel, amit hosszú lenne felsorolni.

Az automatika fejlődésének korszakában élünk. A József Attila szocialista brigád jó munkájának köszönhető pl. a bányászati szellőztetésének zökkenőmentes menete, a kazánházak, kompresszorházak, szivattyútelepek automatizálása. A brigád műhelyében készülnek el azok a villamos automatikai rendszerek, melyek a felsorolt területek üzemelésével kapcsolatban szükségesek.

Azt hinné az ember, hogy egy nagy létszámú brigádról van szó, amely az ilyen szerteágazó nagy területet lát el. Ha megnézzük, akkor azt tapasztalhatjuk, hogy egy igen kis létszámú, csak 12 fős brigádról van szó. Ez alapján pedig felvetődik a kérdés, hogyan bírják ellátni ezt a nagy területet? Ugy, hogy az összeszokott brigád lelkiismereti kérdésnek tekintjük mindazt, ami a feladatköréhez tartozik, annak ellenére, hogy a feladatok elvégzése nem fér be a 8 órába, s a brigád tagjai éjjel-nappal készenlétbe állnak a feladatok megoldására. Ennek érdekében mindenki képezi magát. Jó lenne, ha több segítséget kapna a brigád a feladatok elvégzéséhez. Csapó Dezső.

Felhívás! A Tv Híradó munkatársai a II. sz. bányüzemben Szerkesztőség postájából

A MÉV pártbizottságával, KISZ-bizottságával és gazdasági vezetésével egyetértésben, hazánk felszabadulásának 30. évfordulója és a XI. pártkongresszus tiszteletére, vetélkedőt indítunk 1974. szeptember 1. és 1975. április 4-e között.

A vetélkedő célja:

— méltó megemlékezés hazánk és városunk felszabadulásának 30. évfordulójáról;

— a XI. kongresszus tiszteletére tett vállalások, a hármas jelszóban foglaltak tartalmas valóráváltása;

— szocialista társadalmunk, magyar-szovjet kapcsolatok fejlődésének mélyebb megismerése.

Nevezési feltételek:

Az üzemi és Vállalati vetélkedőn résztvehet bármely szocialista brigád vagy munkacsapat, akik a vetélkedő céljait magukévá teszik.

Résztvétel 3 fős csoportokkal történik és az lehet a tagja, aki a szocialista brigádnak vagy a munkacsapatnak a nevezéskor tagja volt.

Benevezési határidő:

1974. szeptember 15.

Jelentkezni lehet az üzemi szakszervezeti bizottságnál, ahol részletes tájékoztatást kapnak.

A vállalati döntő helyezetteinek jutalmazása:

I. díj 6.000, a II. díj 4.500, a III. díj 3.600, a IV. díj 1.800 forint. A döntő többi résztvevő 800 forint értékű tárgyjutalomban részesülnek.

Felkérjük a szocialista brigádok, a munkacsapatok tagjait, csatlakozzanak a felhíváshoz.

MSZBT vállalati tagsoport elnöksége

Mecseki Ércbányászati V. Szakszervezeti Bizottsága

A vájvégen beszélget Cserna Sándor országgyűlési képviselővel Vajek Jutka a televízió riportere. Fotó: Előd Szaniszló

Könyvajánlások

OSZIP CSORNIJ:

A német tragédia

A mű Németország négy viharos esztendejét, az 1914–1918. közötti időszak történetét ábrázolja Karl Liebknecht egyéni sorsán keresztül. A cselekmény 1914-ben indul, de a szerző vissza-vissza utal közel — és régmúlt eseményeire: így mutatja be Liebknecht egyéniségének kibontakozását. Megismerjük Liebknecht munkásmozgalmába való bekapcsolódásának körülményeit, tevékenységét. Majd az első világháború kitörése után a Német Szociáldemokrata Párt parlamentjének frakciójának a hadihitelek megszavazása előtti viselkedését cseteli a szerző. Nyomon követhetjük a kötet lapjain a háborúellenes mozgalom ki-

bontakozását, a német baloldaliak, főként Liebknecht, Rosa Luxemburg, Clara Zetkin és mások önfeláldozó harcát a hatalmon levők ellen. A középpontban természetesen Liebknecht tevékenysége áll, a parlamentben, a hadseregben, a Spartacus Szövettségben, a börtönben, végül pedig — a forradalomban.

AZ ILLEGÁLIS SZABAD NÉP

Összeállította és a bevezetőt írta: Máté György.

Ma már lexikális adat, de harminc és egynéhány évvel ezelőtt mindenki, akinek köze volt hozzá, az életével játszott. A mártírhalt Rózsa Ferenc szerkesztette illegális „Szabad Nép”-ről van szó,

amelynek 1942. február és május között négy száma jelent meg, majd csak 1944. szeptemberében sikerült megint kinyomtatni. Ezután folyamatosan napvilágot látott, első legális száma — mint a Magyar Kommunista Párt lapja — pedig 1945. március 25-én került az utcára.

A felszabadulás 30. évfordulójára az „illegális „Szabad Nép” legérdekesebb cikkeit reprodukálja e kis könyv, az eredeti illusztrációját keltő faksimillékkel.

Dr. Hédervári Péter: Születő óccának — haldokló tengerek.

A mű az elmúlt tíz év és napjaink legérdekesebb, forradalmian újszerű, az egész Földre kiterjedő földtani, geofizikai és földrajzi kutatásai foglalkozik.

Köszönjük a segítséget

1972 nyarán a Mecseki Ércbányászati Vállalat IV. sz. bányüzemének párt-, ifjúsági és tömegszervezeti vezetői keresték meg a bükkösi otthon azzal a szándékkal, hogy lehetőségeikhez, erejükhez képest patronálni kívánják az intézményt. Kezdeményezésük meghatott valamennyiünket, s már ebben az évben tettekben is mutatkozott a segítőszándék.

A IV. sz. bányüzem aktivitása azóta csak erősödött, terebélyesedett, évről-évre mind több vállalatot teljesítettek. A felújított fürdőmedence és sportpálya, a hálótermek és társalgók festése fürdő átalakítása, az anyagvásárlásra biztosított 50.000 forint jelentős segítség, hathatós támogatás. Ennél is többet jelent, hogy az üzem dolgozóinak munkája a szocialista társadalmunk fejlődését szimbolizálja tanulóink előtt, hiszen a szabad szombatokon szerszámmal felszerelt bányászok, vagy a nyár folyamán napról-napra szorgoskodó festők munkájának eredménye mindannyiunk számára érzékelhető.

Az otthon egészére irányuló patronáláson túl igen jelentős az egyes gyerekekkel való törődés, egy-egy kis otthonlakó látogatása, a szünetekben családi kapcsolattal nem rendelkező kislányok nyaraltatása. Ez a kapcsolat a szocialista brigádok kezdeményezésére alakult ki: Rózsa Julika, Prolok Erzs, Vaszil Éva és Jutka, Fejes Erzs egy-egy látogatás után boldogan mesélik, hogy mennyi jót tapasztaltak a szeretetnek és törődésnek. Olyan élmé-

nyekkel gazdagodnak, amelyek az otthon falai között nem biztos, hogy átélhének.

Hogyan tovább?

A kapcsolattartás tartalmi gazdagodását jelentené az üzem és az otthon rendezvényein a kölcsönös részvétel biztosítása. Az üzem és az otthon közösségének egyaránt vannak jelentős ünnepei, megmozdulásai: bányásznap, gyermeknap, névadó- és tanévzáró ünnepély lehetőséget adnának arra, hogy az üzem dolgozó és az otthon lakói, nevelői egymással ismerkedjenek, a személyes találkozás csak erősítene a két intézmény kapcsolatát.

Az eddigi gondoskodás nagyon lelkesítő számunkra, tanulóink elzártan élnek a külvilágtól, évente kétféle alkalommal jutunk el velük Pécsre, vagy a megye más helyeibe. Nevelési céljainak megvalósítása érdekében ennél többre lenne szükség. Sokat segítene, ha egy mikrobusza lenne az otthonnak, csetenként 8–10 fővel kirándulást szervezhetnénk. Anyagi erőforrásaink annyira végesek, hogy saját erőből ennek biztosítása ma még csak álom.

Végezetül köszönjük: az üzem párt-, állami, ifjúsági és tömegszervezeti vezetőinek a dolgozóknak mindazt, amelyet eddig az otthonért tettek. Öszintén reméljük, hogy az eddigi gyakorlat tapasztalataira, eredményeire építve még állandóbbá, sokrétűbbé válik otthonunk segítése, mindez a párt- és kormányhatározat szellemében segíti munkánkat.

Makai László

Szabad idő a szabadban

MOTTÓ: Az egyre magasodó kő- és betonrengteg, a zsugorodó parkterület, a kipufogógáztól és egyéb szennyezőanyagától sűrűsödő levegő, a munka- és lakóhelyi zajártalom és a megfeszített munka egyre több emberben ébreszti fel a vágyat, hogy szabad idejét a természetben töltsék el.

A pellérdi szőlőhegy

Pellérd községtől dél-nyugatra, kb. három-négy kilométerre terül el a bortermő vidékek jellegzetes színterét, a hegynek ugyan egyáltalán nem nevezhető völgyekkel át-meg-át szőtt domb csoport, amely a hagyomány szerint a szőlőhegy nevet viseli. Nem is eredménytelenül, mert a körülötte levő sík vidéket uralja. Tiszta időben egyik másik domb tetejéről Szigetvárig is el lehet látni. A környezet szép, a föld jó, kedvező, vagy nem nagyon rossz időjárás esetén gazdag szőlő, gyümölcs és zöldség termést takaríthat be a gondos gazda. A felszabadulás előtt és a háború utáni inséges világban a szőlőhegy a község lakóinak egyik kereseti, megélhetési forrása volt. A régi időkben szépen művelt szőlők és gyümölcsösök borították a ma gázos parlaggal és bozót, csenevész akáccsal szabdalt területet. Amint a 77 éves Gáspár Ferenc elmondta, az évszázad elején még az iskolában is tanultak a híres

pellérdi csereznéről és egyéb gyümölcstermesztéséről. Most már az a falusiak véleménye, hogy nem érdemes szőlőműveléssel foglalkozni, — azért van a sok elhanyagolt szőlő és a kipusztult szőlő helyén a parlag, — mert a Pellérden termelt bor nem számít tőljellegűnek, ami miatt csak „fillérekért” vásárolja fel az állami felvásárló.

Ebben a tarkaságban, elhanyagoltságában is szép dombok egyikének déli-délnyugati lejtőjén van Gáspár Jenőnek, a Kutatóméllyfűző üzem elektrikusának is néhány száz négyzetméteres szőlője, nagyon szép stílusos présháza és pincéje. Ott kerestük fel Gáspár elvtársat egyik délután, hogy beszéljünk a pellérdi szőlőhegy múltjáról, jelenéről és jövőjéről. A múlttól már beszéltünk, akkor még csak annyit, hogy valamikor húshagyó kedden és szilveszterkor hangos volt az egész szőlőhegy, nótától és a muzsikától, azok voltak a szüreten kívül a falu legvidá-

mabb ünnepei. A jelen az az időszak, amikor egyre jobban kibontakozik a jövő körvonala. Konkrétan miről is van szó? Gáspár Jenő szavaival élve arról, hogy a szőlőhegy jövőjét most kezdik nagyobb ütemben megalapozni a városi emberek. Egyre több városi ember — zömében ércbányász, vasutas és postás, — vásárol szőlőt, vagy parlag földet, amit betelepít szőlővel, gyümölcsösrel és ha a keret engedi, kis nyaralót, hétvégi házat is épít rá. Már igen sok különböző típusú fából, téglából és kőből épült házikó tarkítja

a hegyet. Gáspár elvtárs szerint kb. 300–400 városi embernek van már területe a hegyen. A nyugdíjasok tavasztól őszig állandóan kint tartózkodnak, a dolgozók pedig hétvégén aktív pihenéssel vezetik le az egész heti idegfeszültséget. Az a vélemény alakult ki a falusiakban — meg a tények is azt bizonyítják, — hogy a városi emberek, az igazi munkások jobban gondozzák a területüket, mint a helyi mezőgazdasági munkások. Ugy gondoljuk, hogy a foglalkozásból fakadóan értehető, mert amíg az igazi

munkásnak hétvégi kikapcsolódás a kerti munka, addig a mezőgazdasági munkásnak a heti fázasztó munka után folytatás. A hegy felvirágzása még sokkal gyorsabb volna, ha kaphatna egy kis bekötő utat, mert az esős időben nem kellemes a fenéketlen sárban kutyagolni. Reméljük idővel ez is meg lesz, és akkor a gyors ütemben fejlődő Pécs egy újabb, szép, csendes, jó levegőjű és terményeivel hasznos üdülő területtel gazdagodik.

Gácsi Máttyás

Művelődjünk, szórakozzunk!

A SÁGVÁRI ENDRE MŰVELŐDESI HÁZ PROGRAMJÁBÓL

Szeptember 1-én 17–22 óráig: Vidám bányásznap fiataloknak
Szeptember 3-án, 16 órakor: (Klub-komplexum) Ünismereti klub.

Szeptember 4-én, 18–21 óráig: (Klub-komplexum) „Eszmel Discó”.

Szeptember 5-én, 18–19 óráig: (Klub-komplexum). Nézzük meg együtt a mikroelektronika gyártását.

Szeptember 6-án, 18 órakor: (Kiállító terem) Kiállítás. A Pécsi Művészeti Szakközépiskola munkájának kiállítását Rétfalvi Sándor szobrászművész nyitja meg, egyben ismerteti a Művészeti Szakközépiskola tevékenységét.

A kiállítás megtekinthető: szeptember 23-ig, vasárnap kivételével minden nap: 15–20 óráig.

Szeptember 7-én, 15 órától: (Klub-komplexum) Hordószónok.

Szeptember 8-án, 17–22 óráig: Ifjúsági tánc. Zene: Menüett.
Szeptember 10-én, 16 órakor: Ünismereti klub.

Szeptember 11-én, 18 órától: Discó vezet: Földesi Mihály

Szeptember 12-én, 17–19 óráig: Bővítsük ismereteinket. Részletek a kosárlabda történetéből. (Film: Kosár meg a labda)

Szeptember 13-án, 16 órakor: Munkásakadémia. Előadás: A vállalat újítási mozgalmának eredményei, további feladatai.
Szeptember 13-án, 18 órakor: (Klub-komplexum) Házil sakkbajnokság döntője.

Szeptember 14-én, 15 órától: (Klub-komplexum) Hordószónok. Zenét szerkesztik: a klubtagok.

Szeptember 15-én, 17–22 óráig: Ifjúsági tánc. Zene: Menüett.

JOBB MUNKÁVAL, NAGYOBB TUDÁSSAL

A SZOCIALISTA MAGYARORSZÁGÉRT

Lakáshelyzet, kulturális-
és sportlétesítmények, óvodák

Válaszolt a tanács

az Ifjúsági Parlamenten elhangzott észrevételekre

Lapunk június 1-i számában részletesen beszámoltunk a vállalati ifjúsági parlament eseményeiről. A parlamenten határozat született, hogy a Városi Tanács hatáskörébe tartozó észrevételeket, javaslatokat vállalatunk küldje meg a tanácsnak állásfoglalásra, illetve intézkedésre. Az elküldött levélre a Pécs megyei Város Tanácsának nevében Papp Imre tanácselnök-helyettes válaszolt, figyelembe véve a tanács szakigazgatás szerveinek véleményét. Mivel közérdeklődésre számotartó kérdésekről van szó, ezért az alábbiakban részleteket közlünk a tanács leveléből.

1. Az ifjúsági parlamenten több fiatal foglalkozott a lakáshelyzettel. Elismerték a vállalatunk által nyújtott támogatást, de kérték a tanács nagyobb segítségét is. Ezzel kapcsolatban a tanács válasza a következő:

„A közelmúltban megjelent jogszabályok a munkáslakásépítési akció keretében lehetőséget nyújtanak arra, hogy a vállalatok a munkásállomány csoportba tartozó dolgozóik részére fokozott anyagi támogatást nyújtsanak. Ezen akció keretében 210 db. lakás elosztása történt meg. Ebből 50 db. lakást biztosított tanácsunk a Mecseki Ércbányászati Vállalat részére. Ez a jelenleg felépülő munkáslakások 25 százaléka. Ilyen arányú juttatásban más vállalat nem részesült és ebből az is kö-

vetkezik, hogy a tanács messzemenően szem előtt tartotta a vállalat érdekeit.

A tanácsunk megtárgyalta a lakások elosztásáról és a lakásigények elbírálásáról szóló helyi rendelkezéseket. Ezek szerint a lakáskiutalási és lakás értékesítési névjegyzéket úgy kell összeállítani, hogy a lakások 60 százalékát fizikai és a termelést közvetlen irányító dolgozók, ezen belül pedig 30 százalékát fiatal házaspárok részére utalják ki. A fentiek alapján a célcsoportos beruházásokon belül megvalósuló lakások nagy része jut fizikai dolgozók, illetve fiatal házaspárok részére. Ebből a mennyiségből a vállalat alkalmazásában álló és a névjegyzékre kerülő fiatalok és munkások megfelelő százalékban fognak részesülni.

A minőségi lakáscsere kérelmekkel intézményesen nem tudunk foglalkozni azért, mert végrehajtó bizottságunk erre lakáskereket nem biztosít.

2. Az ifjúsági parlamenten vállalatunk fiataljai a városrésznök kulturális és sportlétesítményeinek elégtelenségével is foglalkoztak. Erre vonatkozóan a következő választ kaptuk:

„Az újmecsekaljai terület kulturális ellátásával kapcsolatban véleményünk azonos. Szerintünk is Újmecsekalja kulturális ellátottsága mostoha.

Az elmaradt kulturális járulékos beruházások, — kulturház, mozi — utólagos építésének nincsenek anyagi lehetőségei. Ismereink szerint azonban a SZOT anyagi támogatásával reálissá válik a Ságvári Endre Művelődési Ház bővítése.

Az uránvárosi lakótelep beruházási programja 1 db. moziépület megépítését tartalmazza, amelynek kiviteli tervet is rendelkezésre álltak. Az objektum megépítésére pénzügyi fedezet hiánya miatt nem kerülhetett sor. A középtávú tervidőszakban ilyen objektum megépítésére sajnos az állami költségvetés nem biztosít pénzügyi fedezetet.

A sportcsarnok építésének befejezése a jelentős költségemelkedés következtében csak az V. ötéves tervidőszakban, 1976-ban várható.

A városi rendezési tervnek megfelelően az V. ötéves tervidőszakban a sportcsarnokhoz csatlako-

zón meg kívánjuk építeni a fedett uszodát és ennek kivitelezése a sportcsarnok befejezését követően megindul.”

3. Szükségnek minősítették fiataljaink az óvodai ellátást, melynek következtében egyes fiatal mamáknak a munkaviszonyt is meg kellett szüntetni. Erre a tanács válasza az alábbi:

„Az óvoda építési akcióval kapcsolatban az alábbi férőhelybővítéseket tervezzük az uránváros területén:

- 60 férőhelyes bölcsőde 1974-ben,
- 25 férőhelyes óvoda 1974-ben a Radnóti u. óvoda bővítésével,
- 25 férőhelyes óvoda 1974-ben a 39-es dandár úti óvoda bővítésével,
- 25 férőhelyes óvoda 1974-ben a Hajnóczy u. óvoda bővítésével,

— 50 férőhelyes óvoda 1974-ben az Endresz Gy. u. óvoda bővítésével,

— 50 férőhelyes óvoda 1975-ben az Acsády u. óvoda bővítésével.

A város egész területén a fentieknek megfelelően 60 bölcsődei és 175 óvodai férőhelybővítést tervezünk.

Az ércbányászok gyermekeinek bölcsődei elhelyezését a városi egészségügyi szolgálat elsőrendű fontosságúnak tekintette. Az őszi felvételeken kívül az év közben jelentkező igényeket is többnyire teljesíteni tudtuk. 1973. októberében az ércbányászok gyermekei közül 67 gyermeket vettek fel területi bölcsődéink, amely igen magas arány.

Az 1975. végére tervezett férőhelyfejlesztés várhatóan a gondokat enyhíteni fogja.”

J. K.

A felszabadulási beszámolóra készülnek az ÉDÜ-ben

A KISZ KB 1974. áprilisi határozata új lehetőségeket tár fel az ifjúsági mozgalomban. Elsősorban az egyének felelősségvállalása, munkaintenzitása az, amely kiemeli az 1975. tavaszán sorra kerülő felszabadulási beszámolókat.

Az ÉDÜ KISZ-Csúcsvezetősége kidolgozta az alapszervezeteknek a KB határozata és az éves akcióprogramok alapján az egyéni vállalatok szempontjait.

KISZ csúcsvezetőségünk arra törekedett, hogy az alapszervezetek fiataljai előtt világgossá váljanak vállalandó feladataik, és ezt a vállalási lapokon feltüntetett szempontokkal segítették elő. A szempontok egységes meghatározása megkönnyítette a vállalatok megtételét, s így üzemenkben felvett úttörő

KISZ-eseken kívül 175 fő KISZ-fiatal tett vállalatot.

Meggyőződésünk az, hogy a felszabadulási beszámoló egyéni vállalatok, a kollektív munkát fogják erősíteni a KISZ-szervezeteinknél.

További tevékenységünkhöz tartozik az, hogy október hónapban alapszervezeti szinten felülvizsgáljuk az egyéni vállalatok teljesítésének menetét, majd 1975. január hónapban KISZ-csoportok és az alapszervezeti vezetőségek értékelik az egyéni vállalatokat. A februári taggyűléseken a fiatalok adnak számot tevékenységükről, és a taggyűlés dönt az 1975-ös, 76-os KISZ-tagságról.

ÉDÜ

KISZ-Csúcsvezetőség

Asszonyok lepesztokban

Csütörtöki napokon az ÉDÜ egyik fűrdőépületének egy bizonyos ablaka körül megélnék a forgalom. Sőt sokszor sorbanállás is előfordul annak ellenére, hogy a bent dolgozó két asszony minden igyekezettel azon van, hogy a munkaruhák cseréje a lehető leggyorsabban megtörténjen. Ezen a napon 160–180 dolgozó fordul meg itt, tehát igyekezni kell.

A feltűnő az, hogy a két asszony, Karasz Jánosné és Köhalmi Józsefné arcát leggyakrabban a levegőt megsűrítő lepesztok védi. Hogy miért? Mert aktív anyaggal szennyezett munkaruhákkal foglalkoznak. Az ablak fölött van ugyan

légelszívó berendezés is, de ez nem biztosíthat teljes levegő tisztaságot, főleg a ruháknak az ablaktól távolabbi részén történő válogatása esetében. Nem alaptalanul állapították meg jónéhány évvel ezelőtt a hat órás munkaidőt és a védőétel járandóságát.

A ruhacserések kíségető, nem ipari állományba tartoznak és így csak tíz százalék különlegességi pótlékot kapnak. Ezt nem tartják méltányosnak. Legutóbb a Nők Forumán is felvetették azt. Bimbó József üzemvezető elvtárs ígéretet tett, hogy mélyebben utána néz a felvetett problémának.

Keller Gábor

Nyári szünet

Amikor a címben szereplő szavakat meghallja a diágyerek, akkor mindent félretéve azon töpreng, hogy a tanulás után mivel és hogyan tölti majd el az idejét. Sokan országjárásra, külföldre mennek, meglátogatják a vidéki rokonokat, vagy éppen a magyar tenger mellett igyekeznek minél barnábbra szíttetni magukat. Vannak olyanok is szép számmal, akik a pihenést és kikapcsolódást a fizikai munkával cserélik fel. Sokan közülük nem éppen a pénzszerzés vágya, hanem az étellel való közvetlen megismerkedés miatt.

A Szolgáltató üzennél az

idén 21 fiatal dolgozott, az üzem minden területén. Mindegyikről elmondhatjuk, hogy rendes, becsületes, szorgalmas munkát végeztek. A 21 fiatal közül sokkal elbeszélgettem és most csak egyet szeretnék bemutatni közülük: Erb Évát.

Éva a Művészeti Gimnázium 3. osztályos tanulója a kerámia szakon. Nagyon szereti a kerámiával való foglalkozást. Már általános iskolás korában is sokat rajzolt, kereste a művészeti megoldásokat. Üzemünkhöz is azért jött, hogy a dekorációs műhelyben tovább növelje művészeti tudását. Mikor megkérdeztem tőle, hogy nem lett volna-e jobb inkább nyaralni valahol, akkor azt felelte, hogy nem, mert itt az üzemben sok olyan új gyakorlati fogást sajátított el, mely felér egy művészeti telepen szereshető tapasztalatokkal. A pénz, amit munkájáért kap az csak másodlagos, még akkor is, ha jól jön, nem beszélve arról, hogy milyen jó érzés tudni, hogy ezért saját maga dolgozott meg.

Éva még azt is elmondta, hogy előzőleg félt egy kicsit az üzemi munkától, de most már örül neki, hogy jelentkezett.

Mindezt jó volt hallani Évától, de ugyan ezt mondták a többi diágyerek is, amikor elbúcsúztak üzemünktől. Megragadva az alkalmat, mi dolgozók itt a sajtón keresztül köszönjük meg munkájukat és kívánunk nekik a jövő tanévre, sikeres tanulást.

Csapó Dezső

Ez is munkásvédelem

Egy gazdasági egység munkájának fő meghatározója — a gazdasági mutatókon felül — a munkásvédelmi és balesetelhárítási tevékenység.

A III. sz. bányázásban hagyományosan jól és lelkiismeretesen foglalkoznak ezzel a témával, melyet a vállalat vezetése is elismer. Rendszeres munkásvédelmi vetélkedőket szervez az üzemvezetés azzal a céllal, hogy a napi munka során előforduló veszélyhelyzeteket a minimálisra lehesse csökkenteni, hogy dolgozóink ismerjék és alkalmazzák a baleseteket megelőző munkásvédelmi szabályokat.

Az üzemi vetélkedőkön túlmenően alapszervi szinten is vannak ilyen kezdeményezések. A Kiváló Egység mozgalomban résztvevő körletek és részlegek vállalatának szerves részeként az elmúlt hetekben a III. alapszervezet 96 dolgozója adott számot munkásvédelmi ismeretéből.

Az üzemvezetésnek nemcsak erkölcsileg, de anyagilag is támogatja ezeket a részlegszintű vetélkedőket, mert az az általános vélemény, hogy a kisebb kollektívák tagjai óvatosságra intő tapasztalatokat szereznek ezeken a rendezvényeken, melyeket a gyakorlatban is alkalmazni tudnak. Ez lehetővé teszi, hogy közös összefogással biztonságosabbá tegyék a munkavégzést, és csökkentsék a balesetek számát és súlyosságát.

A III-as alapszervezet erre az évre két vetélkedő megrendezését vállalta. A most lezajlott első balesetelhárítási- és munkásvédelmi vetélkedőn a legjobban Pénecs Henrik vájár szerepelt. Második Bérczi Gyula vájár, harmadik Gyulai Csaba csillás, negyedik Takács Sándor vájár. Az említett dolgozók sorrendben 400, 300, 300 és 200 forint anyagi elismerésben részesültek. Az igaz jutalom azonban azt hiszem az lesz, ha dolgozóink munka végeztével épen és egészségesen térnek haza családjukhoz.

Oswald Attila

Ujmecsekalja központi tere

Fotó: Keller Gábor

Köszöntjük a IV. országos

bányász honvédelmi lövész bajnokság résztvevőit

Országos döntő szeptember 7-én

Elhódítják-e az elsőséget a vidékiek

Rekord nevezés a női mezőnyben

Negyedik alkalommal rendezik meg a MÉV az országos bányász honvédelmi lövész bajnokság női és férfi csapatok döntőjét a városi lőtérén. Mint minden évben, most is nagy előkészületek előzik meg az iparág rangos versenyének zavartalan lebonyolítását. A vállalati szakszervezeti bizottság, az MHSZ városi, megyei illetékes szervei maximálisan biztosítják a népes mezőny kétnapos itt-tartózkodásának kényelmét, és a magas szintű versenyzési feltételeket.

Kivonatos program: 6-án a csapat érkezése és elszállásolása, húsz órákor technikai értekezlet a verseny nyelvi kapcsolatban; 7-én 8 órákor indulás a városi lőtérre, 8,45 órákor ünnepélyes megnyitó — a bányászzenekar közreműködésével — 9 órákor a verseny kezdete. 18 órákor ünnepélyes eredményhirdetés a Ságvári Endre Művelődési Ház kultúrtermében.

A MÉV válogatott versenyzői nagy akarással ké-

szülnek a versenyre, szeretnék végleg megszerezni a kupát, melyet eddig két alkalommal sikerült mind a női, mind a férfi csapatunknak elnyerni. Egyéniben sem szeretnék elveszíteni évek óta tartó elsőségüket, persze ebbe beleszólhat tizenhat vállalat versenyzője. A nők tíz lövéses fekvő, a férfiak harminc lövéses összetett — fekvő, álló, térdelő — formában versenyeznek csapat és egyéni elsőségért. A megnyitón — verseny közben is — és a záróünnepélyen részt vesznek az állami, párt, megyei, BDSZ és a vállalat vezetői.

K. M.

Modellezés:

Újabb dicsőség

Mohai István országos bajnok — Modell repülőnap szeptember 8-án Pécsen

Nincs hiány győzelmekből az Ércbányász modellező klubjánál. Sikert siker követ az ez évi versenyeken is, mind jobb eredményeket érnek el modellezőink a különböző kategória versenyeken.

A Magyar Modellező Szövetség és az MHSZ rendezésében Nyíregyházán, került sor augusztus 3-7 között a repülőmodellezés országos döntőjére. A versenyre tizenhat megye legkiválóbb csapatai neveztek.

A modellezés történetében első alkalommal kilenc kategóriában, négyszáz versenyző részvételével rendeztek versenyt. Mohai István a rádióirányítási műrepülő kategóriában versenyzett tizenhat társával az első helyért. Versenyzőnk rendkívüli figyelmet fordított a győzelemre. Miért? Mert külön vetélkedés folyik Budapest-vidék párharcában. Mint mondták Mohai, fokmérője és további meghatározója lehet a két tábor közötti viszonyának az eredményesség. Most rendkívül boldog, hogy másodszor is sikerült a fővárosiakat maga mögé utasítani.

Ezzel a győzelmével a tizenegyedik országos bajnokságát szerezte meg pályafutása alatt. Ritka, szép siker, kevesen vannak, akik ilyenekkel büszkélkedhetnek az országban. Mohai kivül a klub többi tagjai is szép sikereket értek el ezen a versenyen. Rátkay dr.—Nyárádi, Kassai vitorlázók szintén megrázták a versenyeken az éremfá ágait.

Ez nem véletlen, de az sem, hogy Ércbányász modellezők nélkül nincs jelentősebb hazai és nemzetközi verseny. Ez évben négy nemzetközi versenyen vesznek részt: Lengyelországban, NDK-ban, Romániában, majd a hagyományos Mecsek Kupában.

Különös figyelmet érdemel a klub által szeptember 8-án a pogányi repülőterén megrendezésre kerülő Modell repülőnap bemutatója, amely tizenöt órákor kezdődik.

Veszprém után Kézilabdázóinknak tapsol a „vállalat”

Második helyen az országos döntőn

Veszprémben — augusztus 9-11 között — rendezték meg a II. országos spartakiád röplabda, labdarúgás és kézilabda döntőit, több mint ötszáz sportoló részvételével. A MÉV kézilabdázói hosszú utat tettek meg, amíg eljutottak a legjobbak közé. Ez évben ritka, szép sikert mondhatnak maguknak. Megnyerték a megye bajnokok tornáját Taszáron, országos bányász döntőben harmadikak, megyei és területi bajnokságot nyertek, s következett Veszprém, a végállomás.

Két napon át küzdöttek a döntőbe jutásért. Augusztus 10-én a csoport mérkőzésekre került sor, csapatunk veretlenül végzett az első helyen és így a döntő egyik részese lett. A másik csoportból a Csepel kézilabdázói kerültek a vasárnapi döntőbe. A döntő napján beborult az eső, szünet nélkül esett az eső, áztatta a pályát, a játékosokat, a nézőket egyaránt. Nehéz volt így a bitumenes pályán játszani, az átázott szerelés, a vizes labda, nehéz feladat elé álli-

totta a játékosokat. A várákosoknak megfelelően, izgalmas, változatos küzdelmet hozott a két csapat találkozója, még akkor is, ha esőfüggőn akadályozta a látást. Az eső ellenére is látványos támadásokat, bravúros védekezéseket és kapusteljesítményeket produkáltak a játékosok. Vérbeli kupadöntő atmoszféráját éreztük a pályán.

Sokáig döntetlenre állt a mérkőzés, mindkét csapat drámai küzdelmet vívott a győztes góllért. A két azonos képességű csapat közül a szerencsésebb csepeliek kerültek ki győztesen 6:5 arányban. Számunkra nemcsak ez jelentette az örömet, ami több volt, a tornán csapatunk lett a legsportszerűbb és legfegyelmezettebb együttes.

Köszönet kézilabda-csapatunk játékosainak, vezetőinek, hogy eredményességükkel, sportszerű magatartásukkal tovább öregbítették és írták a vállalati tömegsport-mozgalmunk dicsőség lapját.

Kovács Miklós

Kitüntetések

(Folytatás az 1. oldalról)

kezdettel a Ságvári Endre Művelődési Házban tartja. Ünnepi beszédet a csertői gyermekotthon igazgatója mond. Műsort a Pécsi Nemzeti Színház művészei adnak. Tizenöt Kiváló dolgozót tüntetnek ki és jutalmazásra 110 ezer forintot osztanak szét mintegy 160 dolgozónak.

Kísérleti-kutatási és automatizálási üzem:

30-án 13 órákor az EDÜ kultúrtermében tartja az ünnepséget. A patronált iskolák rövid műsort adnak. Ünnepi beszédet dr. Czeglédi Béla, az üzem vezetője mond. Öt Kiváló dolgozó kitüntetést és körülbelül 50 ezer forint jutalmat osztanak szét a dolgozók között.

Szolgáltató üzem:

Augusztus 29-én 9 órákor a vállalati fúvószekerek köszönti a dolgozókat. 30-án 6-9 óra között röpgyűléseket tartanak az üzemegységeknél. 13 óra 30 perckor az öt- és tízéves tőzsgárda-jelvények átadása lesz az üzemegységeknél. A bányásznap ünnepséget 14,30-kor tartják az üzem ebédlőjében. Fáncsi József elvtárs mond köszöntőt. Huszonöt Kiváló dolgozó kitüntetésben részesülnek.

Központ:

A bányásznap ünnepséget augusztus 30-án 15 órákor tartják a központ tanácstermében. Ünnepi beszédet Kórodi László párttitkár mond. Az ünnepségen a központ, valamint az Anyag- és áruforgalmi főosztály dolgozóinak kiosztják a tőzsgárda-jelvényeket. Harmincketten ötéves, negyvenhárom tízéves, huszonhárom tizenöt éves és harmincnyolc éves (ebből kilenc fő föld alatti dolgozó) pedig húszéves tőzsgárda-jelvényt kapnak. Összesen 100 ezer forint jutalmat és tizenöt Kiváló dolgozó kitüntetést osztanak szét a bányásznap alkalmából.

HÍREK

— Az első felében vállalatunktól 11 dolgozó ment kordvezeménnyel nyugdíjba. A tizenegy dolgozó összesen negyvennyolc évvel korábban térhetett a megérdemelt nyugalomába.

— Vállalatunk segíti a Pécsi Nemzeti Színház új színházi évadjára szerződött művészeinek elhelyezését. Tizennégy művész kapott szállást a munkásszállóban. A színház vállalja a munkásszálló zsebszínpadának patronálását.

— A nehézipari miniszter végrehajtási utasítást adott ki az állami személyzeti munkáról szóló 1017/1974. Mt. h. számú határozat végrehajtására. A miniszteri utasítás foglalkozik nyugdíjba vonuló vezetők szervezett pótlásával, a vezetők és a káderalomány képzésével, a minősítésekkel és a személyzeti nyilvántartások rendjével.

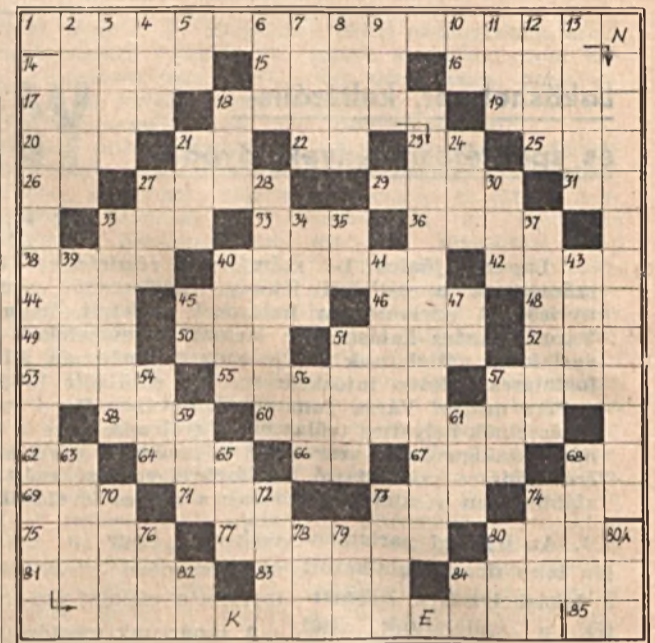
— Az augusztus 29-én Baranyából indított Barátsgövonalattal vállalatunk tíz dolgozója is elutazott a Szovjetunióba. A kilencnapos kiránduláson Kijev—Moszkva—Lvov nevezeteseivel ismerkedik meg a küldöttség.

— Az NDK csereüldülés ez évi utolsó német csoportját szeptember 11-től 24-ig Harkányban fogadjuk. A harminc fős csoport Pécs, Mohács, Siklós és Budapest nevezetességeivel is megismerkedik.

— A november hónapban lebonyolításra kerülő vállalati villanyserelő vetélkedőt az EDÜ rendezi meg. A vetélkedő segédanyagait az üzem augusztus 31-ig megkapta.

KERESZTREJTVÉNY

Rejtélyünkben Babits egyik verséből idézünk: „A bánya mély, az akna piszkos ám / a bánya mély, ... folytatva a vízszintes 1., függőleges 14., vízszintes 13. és függőleges 28. sorban. Megfejtési e sorokat kell beküldeni a szerkesztőség címére 1974. szeptember 10-ig. A helyes megfejtők között könyveket sorsolunk ki.

Vízszintes: 14. Lankad. 15. Kormozna páros betűl. 16. Helyhatározó szó. 17. Mű — latinul. 19. Balga. 20. Omladék. 21. Névelők. 22. Német személyes névmás. 23. N.L. 25. Rendes fele. 26. Azonos más-salhangzók. 27. Férfinév. 29. Gyermekek és telefon is van ilyen. 31. Üresen néz! 32. Becézett férfinév. 33. Kevert sal. 36. ... Mariann, zsinészno. 38. Kellemes időtöltés. 40. Fordított iktatól. 42. Város Spanyolországban. 44. Gyilkolja. 45. Zamat. 46. Rügy részle. 48. Hónap rövidítése. 49. Vízszavet! 50. Erdei gyümölcs. 51. Szunnyadó. 52. Német névelő. 53. Illó folyadék. 55. Szövetségi állam az USA-ban. 57. Lenyújt. 58. Végtag. 60. Nyugodtan kitarító. 62. B.I. 64. Végtag. 66. Igekövető. 67. Névelők. 68. Hamis. 69. E.G.L. 71. Házikó. 73. Becézett női név. 74. Fekhely. 75. Pépes eledel. 77. Becézett férfinév. 80. Helyhatározó. 81. Szálanyag. 83. Cselekvő. 84. Rosta. 85. Fordított kicsinyítőképző. Függőleges: 2. Heves eső. 3. Ital névelővel. 4. Méhek szállása. 5. N.D. 6. Amerikai költő. 7. Férfinév. 8. Gyógy... orvosság. 9. Z.A.S. 10. Lola egyenmű betűl. 11. S.L.B. 12. Földrészt neveztek el e királynőről. 13. Helyhatározó. 18. Végtag. 21. Vonatkozó névmás. 24. Több pápa és császár neve. 27. Női név. 30. Helyhatározói rag. 32. Keresztül hajlik. 34. Madár. 35. Keresztül. 37. Kifogástalan. 39. Lét. 40. Friss levegő. 41. Juttat-e? 43. Motorhiba azonos betűl. 45. Kötőszó. 47. Y.O. 51. Folyó Svájcban. 54. R.A.L. 56. V.U.B. 57. Becézett női név. 59. Tánco mulatság. 61. Friss keletű. 63. Felszólítás az ivásra. 65. Házilátal himje. 68. Női név. 70. Hajadon. 72. Becézett női név. 73. Nedves időjárás. 74. Ohajt. 76. K.A.L. 78. Szarvas fajta. 79. 195 — római számmal. 80. Kazeln részle 80/a. Házikó. 82. Tüzel. 84. Saját kezével. Juhász Károly Lapunk augusztus 1-1 számában között keresztrejtvény helyes megfejtése: Lózsákban fúrni tilos. Töltés előtt a fúrólukát a törmelékkel meg kell tisztítani. Könyvtáralomban részesültek: Tóth Mária (Anyag- és áruforgalmi főosztály), Barabás Lajos (7633 Pécs, 39-es dandár út 7/B.), Illés János (7633 Pécs, Ybl Miklós utca 7/3. V. 3.).

Takarékosság

A cím tartalmát többféleképpen lehet értelmezni. Alább- alábbban a józan takarékoságról szeretnék szólni.

Most, amikor rövidesen kifizetésre kerül a hűségjutalom összege, nem árt a takarékoságról beszélni. A takarékoság, mint emberi tevékenység, régi keletű, tartalma azonban a társadalmi viszonyok változásával változik, bővül. Volt olyan idők, amikor a társadalmi rendszer formájából következően a létminimum fenntartásához szükséges anyagi javak megszerzéséhez kellett takarékoskodni. Az új, szocialista viszonyok között a takarékoság jelmondata egyre inkább azzá válik, hogy „józan takarékoság, gondtalanabb élet”. Ez a megfogalmazás — legkoncentráltabban fejezi ki az ez irányú emberi tevékenység tartalmát.

Feltétlenül fontos megemlíteni a takarékoság egyéni és népgazdasági jelentőségét. Az egyén szempontjából a konkrét szükségletek mielőbbi kielégítését, a népgazdasági szempontjából a tervgazdálkodás, a komplex programok megvalósításához szükséges pénzügyi keret megteremtését segíti elő a takarékoság.

A józan takarékoság tartalma az, hogy az életszínvonal állandó emelése, az életkörülmények tökéletesítése mellett meghatározott összeget tartalékoljunk előre nem várt kiadásokra. A hűségjutalom lehetőségét teremt a tartalékolásra, a vásárlásra. Baranya megyében a kifizetésre kerülő összeg aktív befolyásolja a kereskedelmi forgalmat, növekszik a fizetőképes kereslet, nagyobb az árumozgás, nő a takarékbetétállomány.

Evek tapasztalatai alapján állíthatjuk, hogy tartós betétben évente körülbelül tízmilliót helyeznek el, melyből később lakás, bútor, gépkocsi, nyaraló stb. lesz. Biztosak vagyunk abban, hogy a most kifizetésre kerülő összegek is hasonló józan, megfontolt célra lesznek felhasználva. POKOS JÓZSEF

Író-olvasó találkozó

Dr. László Lajos — aki vállalatunk dolgozóiról írta az Uránbányászok című könyvét — a Ságvári Endre Művelődési Ház meghívására szeptember 24-én 16 órákor találkozik olvasóival.

A Mecseki Ércbányászati Váll.

dolgozóinak lapja.

Felelős szerkesztő: Geisz Ferenc

Szerkesztő: Ragoncsa János

Szerkesztőség: Munkásszálló A épület I. 5.

(Pécs, III., Hajnóczy ut. 35.)

Telefon: 15-851 Vállalati: 157

Kiadja: a Baranya megyei Lapkiadó V.

Felelős kiadó: Braun Károly

Telefon: 15-000

Előfizethető

a szakszervezeti bizalmiaktól.

Előfizetési díj egy évre 12,- Ft

MEGJELENIK

KÉTHETENKENT

MÉV Nyomda

Felelős vez.: Dr. Fongos Lajos

A hovatartozás jelképe

Mit kell tudni

a szakszervezeti tagkönyvcseréről?

A szakszervezeti tagkönyvek érvényessége 1974. év végén lejár. A szakszervezeti tagok 1975. január hó folyamán új tagkönyvet kapnak. A tagkönyvcserével járó előkészületekről, feladatokról és tudnivalókról beszélgetünk Rácz Gyula elvtárral, a vállalati szakszervezeti bizottság titkárával.

— Mi a jelentősége a sornlevő tagkönyvcserének?

— A szakszervezeti tagkönyvcseréje fontos politikai tevékenység, hiszen a tagkönyv a szakszervezethez való tartozás jelképe. A felszabadulás előtti években a régi szervezett dolgozók féltve őrizték a mozgalomhoz való tartozás jelképét, ezért ma sem szabad a feladatot csak adminisztrációs tevékenységként kezelni. A tisztviselők minden szakszervezeti taggal személyesen elbeszélgetnek, megismerik véleményüket, tájékoznak problémáikról, s ezzel erősítik kapcsolatukat a dolgozókkal.

— Hogyan készült fel a vállalati szakszervezeti bizottság, illetve az üzemi szakszervezeti szervek a tagkönyvcserére?

— A vállalati szakszervezeti bizottság mellett működő operatív bizottságra hárul a munka szervezése, irányítása. Az alapszervezetek titkárait, gazdasági felelőseit, számvizsgáló bizottságok elnökeit a BDSZ főkönyvelőségével közösen egynapos oktatáson készítettük fel a feladatokra. Ezt követi az üzemi operatív bizottságok megalakítása, az alapszervezeti tisztviselők és bizalmiak felkészítése. Gondoskodunk a tagkönyvek és nyilvántartó kartonok beszerzéséről. A legnagyobb munkát természetesen az adatok egyeztetése jelenti, s ez csak személyes beszélgetéssel oldható meg. A régi tagkönyveket is beszédjük, amit az újjakkal adunk vissza. Ellenőrizzük a tagdíjfizetést is, új könyvet csak az kaphat, aki az 1974. december havi tagdíját is rendezte. Az elmaradt tagdíjat a besorolás szerint kell rendezni. Egyébként közöljük az 1975. évre szóló tagdíjbesorolást is a dolgozókkal, s ez tovább növeli feladatainkat, mivel ez is politikai felvilágosító munkát igényel. Ismeretes ugyanis, hogy dolgozónk több észrevételt tettek a jelenlegi rendszerrel kapcsolatban (magasnak tartják például a 38 és 50 forintos osztály közötti különbséget). Ezen csak a szakszervezeti kongresszus tud változtatni, ezért az 1975. évi besorolást a jelenleg érvényes hatá-

rozatok alapján hajtjuk végre.

— A tagkönyvcseréje jár-e tagrevízióval?

— A tagkönyvcseréje nem jelent tagrevíziót, de módot adunk az elmaradt tagdíjak rendezésére, személyes foglalkozás alapján. Az elmaradt tagdíjat az év októberéig, kivételes esetben legkésőbb decemberig rendezni kell.

— Lesz-e változás a tagkönyv formájában és tartalmában?

— Az új tagkönyv valamivel kisebb mint a régi, kék színű, és tizenkét évre szól. A személyi adatok rovatba bekerül az asszonyok leánykori neve is. Több rovat lesz segélyek beírására, mivel a szakszervezeti mozgalmunk célkitűzése, hogy lehetőségekhez mérten a rászorulókat rendszeresebben részesítsük anyagi támogatásban. Rovat készült a MÁV kedvezményes utazási igazolványok kiadására, amely elősegíti a pontosabb munkát, az esetleges kellemetlenségek elkerülését. Tartalmazza a tagkönyv a Magyar Szakszervezetek Alapszabályának kivonatát a tagok jogairól, kötelességeiről.

— Kér-e valamit a tagságtól a tagkönyvcserével kapcsolatban?

— Az a kérésem, hogy a szervezett dolgozók segítsék, támogassák a bizalmiakat, a tisztviselőket, akik társadalmi munkában végzik a tagkönyvcseréje és tagdíjbesorolással kapcsolatos feladatokat végrehajtását. Személyesen magam is nagyon szeretném, ha egyetlen nyilvántartott taggal szemben sem kellené alkalmazni az alapszabály előírásait a tagdíjmaradás miatt. Ezért kérem, hogy saját érdekében is rendezzék a tagdíjat.

— Ugy érzem, hogy vállalati szakszervezeti szerveink eddigi munkája, tevékenysége a vállalat összes szervezett dolgozó érdekében szolgálja, ezért bizom abban, hogy a tagkönyvcseréje a célkitűzéseknek megfelelően, a szakszervezeti mozgalom aktivitásának növelésével hajtjuk végre vállalatunk területén — fejezte be a beszélgetést Rácz elvtárs.

J. K.

Kitüntetések

A huszonnegyedik bányásznap alkalmával a kiváló gazdasági és társadalmi munkát végzőknek a nehézipari miniszter kitüntetésekkel adományozott. Kiváló bányász kitüntetésben részesült: Farkas László körletvezető, II. sz. bányauzem; Vajda Zoltán csapatvezető vájár, II. sz. bányauzem; Mikola István csapatvezető vájár, III. sz. bányauzem; Pethő Ernő főbányamester, III. sz. bányauzem; Czuprák György csapatvezető vájár, IV. sz. bányauzem; Schmidt József csapatvezető vájár, IV. sz. bányauzem; Szabó Balázs vájár, Kísérleti-kutatói és automatizálási üzem.

A Bányászat kiváló dolgozója kitüntetést kapták: Ózdi József gumipariparaszakmunkás, EDÜ; Veszei Lajos üzememérnök, EDÜ; Márjai Ernő fűrómester, Kutató-mélyfűró üzem; Árpádi József öntőde üzemegységvezető, Szolgáltató üzem; dr. Moizs Rezsóné munkaügyi előadó, Központ.

Napirenden: A tervüket nem teljesítő csapatok segítése

Üzemünk tervének teljesítését nagyon sok körülmény, tényező befolyásolja. Ezek közül is jó néhány a csapatok teljesítményének alakulásában jelentkezik, illetve játszik döntő szerepet.

Az 1973. évi jó eredmények után az új év első hónapjában több olyan csapat volt a III. sz. bányauzemben, mely tervét nem teljesítette. Üzemünk műszaki dolgozói megvizsgálták a gyengébb teljesítmények okát. Felkérték a szervezési osztályt, hogy mérési és megfigyelési adataival segítsék minél pontosabban kielemezni ezeket az okokat.

A felmérések felszínre hozták azokat az apróbb, de a csapatoknál mégis jelentős hiányosságokat, melyek a napi munka során elkerülték a figyelmet. A kapott adatok mérlegelése, valamint a dolgozók javaslatai alapján több olyan intézkedés történt, amely a csapatok teljesítményének növekedését eredményezte. Ennek alapján:

— megszerveztük a fokozottabb ellenőrzést a munkahelyeken, több figyelmet fordítunk a szerzők és berendezések állapotára;

— a munkafolyamatokat figyelve — a szakvezető vájárokkal megbeszélve, ha szükség volt, utasítás-

Tanácskoztak vállalatunk szocialista brigádvezetői

Mátrai Árpád elvtárs, vállalatunk igazgatóhelyettese, vitaindító beszédét tartja. Fotó: Keller Gábor

Megvalósulnak a kongresszusi vállalások

Augusztus 16-án volt a szocialista brigádvezetők vállalati tanácskozása. Az üzemi tanácskozásokon — július hónapban — küldöttnek megválasztott nyolcvanhat fő szocialista brigádvezető, huszonnyolc fő termelést közvetlen irányító képviselte vállalatunk szocialista brigádjait, illetve a termelés közvetlen irányítóit a vállalati tanácskozáson, melyen részt vettek az üzemek meghívott politikai, társadalmi és gazdasági vezetői is.

Rácz Gyula elvtárs, a vállalati szakszervezeti bizottság titkárának megnyitóját követően Mátrai Árpád igazgatóhelyettes elvtárs tartott vitaindítót. Elmondta, hogy a vállalat 1974. évi termelési, gazdálkodási, politikai és társadalmi célkitűzéseit féléves szinten teljesítette.

Az eredmények elérésében meghatározó volt szocialista brigádjaink tevékenysége — az, hogy szocialista brigádkollektívaink egyre nagyobb befolyást gyakorolnak a termelés, a gazdálkodás eredményeinek kedvező alakulására. Fejlődtek az önművelődésben. Az eredményes munka és általános szakmai, politikai műveltségük gyarapodásának együttes hatásaként a vállalati üzemi társadalmi élet formálódni látnak. Mindez fokozottabban érzékelhető a kongresszusi munkaverseny széleskörű kibontakoztatása érdekében tett kezdeményezéseikben, vállalásaik időarányos teljesítésében.

Az előadó igen jónak ítélte meg — valamennyi vezetési szinten — a gazdasági vezetők és társadalmi szervek a brigádok kezdeményezéseit felkaroló és segítő munkáját, ez fi-

gyelmet érdemel, és azt is jelenti, hogy a kongresszusi munkaverseny időszakában szorosabb kapcsolat jött létre a munkások és vezetők között. Ez igaz akkor is, ha egyes területeken még tapasztalható szerveztlenség, nemtörődomség, a vállalások teljesítéséhez szükséges feltételek hiánya. Együttes feladat a munkaverseny lendületét akadályozó tényezők felszámolása.

A vitában tizennégyen szólaltak fel, érintve a mozgalom csaknem valamennyi időszéri kérdését. Segíteni és tenniakarást fejeztek ki. Többen elmondták: a kongresszusi munkaverseny eredményei igazolják, hogy sok tartalom, lehetőség rejlik a mozgalomban, amelyet a dolgozók és vezetők célszerű és okos együttműködésével tovább lehet gyümölcsöztetni feladataink magasabb szinten való ellátása érdekében.

A tanácskozás eredményeit Mátrai elvtárs foglalta össze, és ezután pénztalimat adott át a kiemelkedő munkát végzőknek.

Simon Sándor

A főorvos nyugdíjba ment

A közelmúltban búcsúztatták — több évtizedes munkássága után — nyugdíjba menetele alkalmából dr. Lichner Györgyöt, a MÉV egészségügyi szolgálatának volt vezető főorvosát. A kedves ünnepségen részt vett dr. Kobor József megyei főorvos, Rácz Gyula, vállalatunk szb-titkára, Mátrai Árpád, vállalatunk igazgatóhelyettese, dr. Keszthelyi Béla, az egészségügyi szolgálat vezető főorvosa és az üzemegészségügyi szolgálat több dolgozója.

Dr. Lichner György, 1957-ben jött vállalatunkhoz, nehéz körülmények között megszervezte az üzemorvosi szolgálatot. A volt Dózsa épületben alapvető orvosi feladatokat tudtak csak ellátni. A vállalat fejlődésével együtt az egészségügyi szolgálat is fejlődött. Az ő munkásságának is köszönhető, hogy jelenleg korszerű berendezésekkel, ideális körülmények között végezhetik a vállalati dolgozók vizsgálatát és gyógyítását.

Nyers János

Tízéves a Szolgáltató üzem föld alatti szállítási üzemegysége

Tíz évvel ezelőtt, 1964.

szeptember 1-én alakult a Szolgáltató üzemben belül a föld alatti szállítási üzemegység. Feladata: a III. sz. bányáuzem 0. szinti, a II. sz. bányáuzem össztermékét, a 0/6-os ereszkén keresztül a külszínre szállítása és ezzel megszüntesse Bakonyáról az érc gépkocsikkal történő szállítását, csökkentse a napszíni akna túlzott terhelését. Továbbá a III. sz. bányáuzem népszállításának biztosítása, mindkét bányáuzem faanyaggal való ellátása, társzinti főszállítóvágatok és vasúti pályák fenntartása, a szállításhoz szükséges gépi berendezések, mozdonyok, csillék karbantartása és javítása.

Az üzemegység dolgozói II., III. sz. bányáuzem és a Szolgáltató üzem dolgozóiból tevődik össze. Az újonnan alakult üzemegységgel támasztott követelmények teljesítése, a még kiforratlan szervezeti formák, a meglévő eszközök és berendezések alacsony műszaki színvonala miatt komoly erőfeszítéseket kívánt minden dolgozótól.

A kezdeti időszak felhozott műszakonkénti csillék átlagszáma ma már rég a múlté. Napjainkban megmosolyogják ezeket az eredményeket, hisz a legjobb eredmény, amit eddig egy szakban elértek a kezdeti időszak termelésének körülbelül a nyolcszorosa. Az üzemegység fiatal dolgozói kétkedve ingatják a fejüket, amikor az idősebbek azt állítják, hogy a kezdeti időszakban nagyobb fizikai igénybevétel jelentett a kevesebb érc szállítása és döntése, mint ma. A mostoha körülmények, a nehéz fizikai munka gyakori és nem egy esetben súlyos balesethez vezettek. Az első évek nehézségei nagy szerepet játszottak abban, hogy a megalakuláskor állományban levő dolgozók közül jelenleg harminchárom fő dolgozik az üzemegységénél.

Kezdetől fogva legfontosabb feladatnak a munkakörülmények javítását, a nehéz fizikai munka csökkentését és olyan kollektív kialakítását tartottuk, amely képes az üzemegység előtt álló feladatok jó megvalósítására. Az első ilyen intézkedéseket a tettek sorozata követte. Csak párat a sok közül: külszíni döntők befedése, gravitációs pályák megépítése, a régi Ganz-mozdonyok helyett korszerű és nagyobb teljesítményű EL-6 típusú, felsővezetékes mozdonyok beállítása, új, a jelenleg is üzemelő döntő-

rendszer megépítése négy darab, egyenként két csillék körbuktatóval, valamint ennek még egy korszerű döntővel való bővítése, a forgalom irányításának átszervezése, nagyteljesítményű csillemosó üzembeállítása.

Társzinti főszállító vágatokban meglévő vasúti pályák 18 kilogrammos sínre való átépítése, mozdonyból állítható automataváltók beépítése, a nagyobb forgalmi csomópontokban a fa felrakásának gépesítése, a termelés hatékonyságát jobban kifejező anyagi ösztönzők alkalmazása.

A műszaki intézkedésekkel párhuzamosan a gazdasági és társadalmi szervek mindent megtettek azért, hogy olyan kollektíva alakuljon ki, amely a feladatok birtokában képes gazdasági és politikai szerepét betölteni.

Üzemegységünk első szocialista brigádja 1965-ben alakult és a Petőfi szállító brigád nevet vette fel. Őket követte további hat brigád megalakulása, azóta minden évben elnyerték a Szocialista brigád megtisztelő címet, sőt broz, ezüst és arany plakettel is fényjelzik munkájukat. A brigádok tagjai különböző szakmai továbbképzéseken vesznek részt rendszeresen, a politikai oktatáson, de nem kevés azok száma, akik különböző iskolákban tanulnak. Évek óta különösen nagy gondot fordítanak a nyolc általános iskolai végzettség megszerzésére.

A tanulók részére minden segítséget megadnak a gazdasági és társadalmi szervek. A felsorolt feladatok jó végrehajtásának összességére tette lehetővé, hogy az utóbbi években az egy főre eső teljesítmények a szállításnál több mint tíz százalékkal növekedtek, hogy 1973. évben Kiváló egység címet kapott az üzemegység kollektívája. Az üzemegység kollektívája most új munkasiker elérésével készül pártunk XI. kongresszusára és hazánk felszabadulásának 30. évfordulójára. Az üzemegység versenybizottsága 1974. július 12-i ülésén jóleső érzéssel állapította meg, hogy az üzemegység minden brigádja benevezett a kongresszusi munkaversenybe, és a tett vállalásokat minden brigád időarányosan túlteljesítette, amiért az üzem vezetője 22 ezer forint külön jutalomban részesítette a brigádokat.

Imre István

Helytállnak a fatelep dolgozói

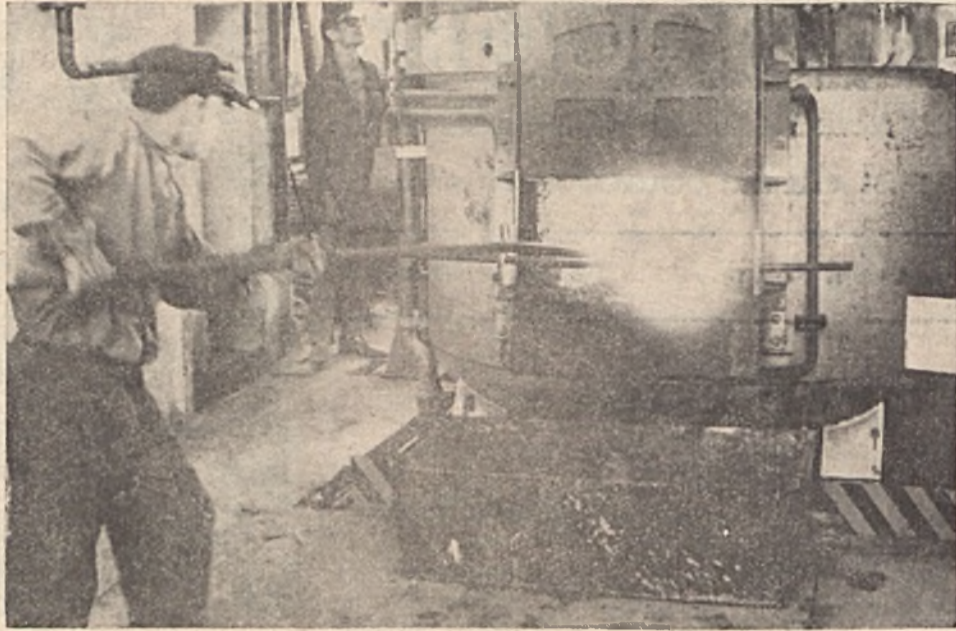
A központi fatelep gatter brigádjának tagjai igen komoly munkával teljesítették időarányos tervüket, annak ellenére, hogy több problémájuk kellett megküzdni: gépállás, létszámhiány, fluktuáció stb. A jól összehangolt kollektíva, a törzsgárdatagok helytállása, erőfeszítése sikerrel járt, a bányáuzemek igényének kielégítése mellett a TÚZÉP értékesítési ter-

vét is teljesítették. A kollektíva jó munkáját dicséri, hogy minőségi reklamáció nem volt az elmúlt időszakban.

A TÚZÉP-en keresztül a fatelep irányított vevőket gyorsan kiszolgálják és a rakodást is határidőre teljesítik. Ez megelőzést váltott ki a vevőkben és megalapozta a további értékesítési lehetőségeinket.

Hunyadvári Béla

Egy vállalat, ami teljesült!

Öntödei rekonstrukció

„A vállalati eredmény növelése érdekében az öntödei rekonstrukciót 1974. december 1-e helyett a bányásznap tiszteletére befejezzük.” Kivonat az Ércbányász 1974. május 1-i számában közzétett, a Szolgáltató üzem felajánlásaiból.

Amikor e sorok íródtak, mindössze néhány nap volt vissza a bányásznapig. Így időszzerűvé vált, hogy megkérdezzük üzemünk vezetőjét, Kósa József elvtársat:

— *Jelenleg hol tart, és várhatóan befejeződik-e a bányásznapra az öntödei rekonstrukció?*

— A bányásznap alkalmából nem árt mérleget készítenünk, hogy amit annak idején elvállaltunk teljesítettük-e, vagy sem? Örömmel jelenthetem, hogy üzemünk kollektívája mindent megtett annak érdekében, hogy az öntödei rekonstrukció határidő előtt elkészüljön.

— *A rekonstrukciónál milyen munkák elvégzésére volt szükség, azaz mik készültek el?*

— Elkészült a rekonstrukció teljes építészeti munkája, az új kemence beépítése (júniusban a próbüzemeltetést), a homokelőkészítőmű, illetve raktározó helyiség, új műhely, valamint az új hőkezelő és bekötésre került az utolsó porfelszívó. Az új formázógép viszont még nem érkezett meg. Ennek következtében a formázógépet ellátó két bunker (meg van) még nem került beszerelésre. De, ha ösz-

szességében nézzük az öntödei rekonstrukciót, akkor úgy kell értékelnünk, hogy üzemünk kollektívája többet is tett, mint amit vállalt, hiszen azóta elkezdődött a második bővítési ütemet is (felajánlásunkban nem szerepelt) vállalati döntés alapján.

— *Miben áll az újabb bővítés az öntöde területén?*

— A régi kemencék lebontása, majd azok újabb felépítése.

— *Hol tart ez a munka jelenleg?*

— Ha minden jól megy, augusztus végére a régi kemencéket befogadó épület falai már állni fognak, a tető felrakásának kivételével. Tehát üzemünk kollektívája eleget téve a vállalati felhívásnak mindent elkövet annak érdekében, hogy a vállalatot becsülettel teljesítse.

— *Az elmondottak alapján, ha jól értem, az új kemence üzembehelyezésén túlmenően már üzemel?*

— Igen, de nem teljes kapacitással. Ennek egy alapvető oka van, és pedig az új formázógép le nem szállítása, ennek következtében nem tudunk kellő mennyiségű formát előkészíteni, hogy az új kemence folyamatosan üzemeljen, ami viszont elengedhetetlen feltétele lenne.

— *Véleménye szerint a rekonstrukción belül várható-e hibák, fennakadások?*

— Mint minden rekonstrukciónál, úgy ennél is kisebb-nagyobb hibák előfordulhatnak, de úgy érzem, hogy ezek jelentőségeiknél fogva a vállalást nem befolyásolhatják.

1974. május elsején történt egy vállalat, mely valóra vált. A Szolgáltató üzem teljesítette felajánlását. Ehhez csak gratulálni lehet!

Fotó: Egyed Imre

Gondolatok a társadalmi munkáról

Nem kerestem meg a magyar nyelv értelmező szótárában a meghatározást, mégis úgy gondolom, hogy társadalmi munkának azt nevezhetjük, amit a társadalom érdekében, ellenszolgáltatás nélkül végzünk el.

Dicséretes, elismerésre méltó az a tevékenység, melynek számtalan példáját látjuk, amikor öszül, szemüveges, kopaszodó férfiak a KISZ-fiatalokkal, fiatal és kevésbé fiatal nőekkel együtt lizzadó homlokkal lapátolnak, viszik a téglát, hordják a vödörket. Nem von le semmit az érdemükből, hogy az ügybuzgalom legtöbbször bizony nincs arányban tevékenységük eredményével. A leggazdaságosabb alkotáshoz a lelkesedés nem elegendő, szakértelem és rátermettség is szükséges. Hogy mégis ilyen munkát végeznek sokan, annak biztos az lehet az oka, hogy tenni, adni akarnak, melyre azokon a területeken, ahol szakértelmük is van, nincs lehetőség.

A baj akkor kezdődik, amikor lenne mit tenni saját területen is, de a társadalmi munka helytelen értelmezése miatt a munkahegyen, szakterületen végzett ellenszolgáltatás nélkül túlmunkát egyes fórumok csak csökkent értékű társadalmi munkának hajlandók elismerni.

Vajon miért? Egy üzem, gyár, vagy vállalat terveinek teljesítéséhez, vagy túlteljesítéséhez való hozzájárulás talán nem az ösztönös érdekeit szolgálja? Nem vonom kétségbe, hogy egyes komoly feladatokhoz széles tömegek mozgósítása kell, s ehhez nem mindig elég a diákok nyári építőtábor. Ovoda építés, parkosítási program stb. csak úgy gyorsítható, ha a szűk építési keretszűkületet önkéntes társadalmi segédmunkával segítjük, még akkor is, ha ez a fajta társadalmi munka közel sem olyan hatékony mintha szakértellemmel — és mondjuk ki kerekén — kelő fizikummal rendelkezők végeznék.

Ha valaki szabad idejének egy részét arra szánja, hogy jobb eredmények elérését, életszínvonalunk emelését szolgálja vele, mindenképpen nemesebb dolgot cselekszik. E tevékenysége azonban akkor lesz a leghasznosabb, legtöbb eredményt hozó, ha szakterületén végezheti. Napjainkban, amikor a szocialista versenymozgalom brigádonként is a társadalmi munkáorák száját ajánlja fel, a verseny szervezőinek éppen arra kell törekednie, hogy minél többen, saját területükön tevékenykedhessenek a társadalom érdekében.

El lehetne gondolkozni azon, hogy vajon a jelenlegi népgazdasági eredmények elérhetők lennének-e a végzett társadalmi munkák nélkül. Kérdés, hogy normál munkaintenzitásunk fokozása, az állás- és kleső idők csökkentése, jobb munkaszervezés, körültekintőbb anyagellátás, és sok más tényező javításával mennyivel növelhetnénk eredményeinket. De ezek a tények, vagy feltevések semmiféle változtatást nem hoznak, a társadalmi munkát mindig örömmel üdvözölhessük, annak fogjuk fel, aminek dolgozóink milliói szánják, az elvárható munkán felül a jövőnk építésének meggyorsításához való hozzájárulás.

Ha ezt nem tévesztjük szem elől, akkor azt hiszem nyilvánvaló, hogy egyenlő elismerést érdemel minden fajta ilyen munka, bármilyen területen folyik is. Az olyan szemléletek pedig, amelyek a társadalmi munka egyik fajtáját a másik elé helyezik határozottan károsak, mert nagyobb, vagy csekélyebb mértékben a tétvagyat csökkentik.

B. GY.

Állják szavukat

Nagy lendülettel folyik a kongresszusi munkaverseny a Kutató-mélyfúró üzemben. Képünk az M-10-es brigád tagjait mutatja. A brigád a bányásznap munkaverseny szakaszban kiváló eredményt ért el.

Fotó: Egyed Imre

Köszöntjük a 15 éves III. sz. bányauzemet!

TIZENÖT ÉVE — 1959. AUGUSZTUS 17-ÉN — A DÉLI ÓRÁKBAN TÖRTÉNT AZ A ROBBANÁS, MELY A III. SZ. BÁNYAUZEM MEGSZÜLETÉSÉT JELENTETTE. EKKOR INDULT MEG AZ É-I TÁRÓ KIHAJTÁSA, ETTŐL SZÁMITJUK ÜZEMÜNK TÖRTÉNELMÉT. AZ ÜZEM VEZETÉSE BENSŐSÉGES TALÁLKOZÓRA HÍVTA MEG AZOKAT A MUNKATÁRSAKAT, AKIK TANÚI ÉS AKTÍV RÉSZTVEVŐI VOLTAK AZ ÜZEM SZÜLETÉSÉT JELENTŐ ELSŐ ROBBANÁSNAK.

Egy hónap alatt országos csúcs

A „rég” dolgozók régi élményekre emlékeznek: a táró háromszázadik méterében történt nagy szakadásra, a falu alatt történő áthaladásra — amikor egy éjszakai robbantás alkalmával a kocsmában iszogatók rémülten szaladtak az utcára, mert azt hitték, itt a világ vége. Ki ne emlékezne a tótvári „TSZCS”-re, a baraképületben levő irodákra, a farkaruzokra. És aztán a mérőföldkövekre, azokra az időpontokra, melyek üzemünk életében fordulópontot, újat jelentettek.

Közben folyt a termelés a táró 0 szint feletti területen, de megindult a mélysintek feltárása is. Az 5. szinten a főszállító vágaton gyorsvágathajtás, egy hónap alatt országos csúcs.

Hosszú utat tettünk meg, amelyet sok munka, gond, örömök, csalódások, sikerek és kudarcok kísértek. Nehéz feladat ezt felvázolni, mégis megkíséreljük mozaikszerűen összerakni.

BÁNYÁSZKODUNK

Üzemünk területének földtani felépítése lényegében azonos a vállalatnál működő többi üzemével. Ebből adódóan a kezdeti időszakban a bányászati munkák az üzemünk létesítése előtt már működő üzemekben alkalmazott művelési technológiák alapján folytak. Problémát jelentett e művelési technológiák alkalmazásánál az, hogy az ércesedési viszonyaink, valamint a közetek keménysége lényeges eltérést mutatott az addig ismert területekhez viszonyítva.

A fenti körülmények, valamint a növekvő követelmények mellett nem tudtuk jól megvalósítani többek között a sugárkamra, a dőlés- és csapásmenti kamrapillér és sugárpászta fejtési technológiákat, figyelembe véve az akkori robbantás- és biztosítási technológia színvonalát is. Hasonlóan nem oldották meg e technológiák a vastag és egymáshoz közel fekvő ércetek lefejtését.

Vágathajtási technológiánk technikai színvonala — például vándorrendező, faácsolat, PR—20-as fúrókalapács, kúpos betörés — alacsony volt, ezért vágathajtási teljesítményeink nem feleltek meg a követelményeknek.

EZ VOLT AZ UTKERESÉS IDŐSZAKA

Az 1968/69-es évek fordulópontot jelentettek. A 60-as évek végére kialakultak a körülményeink és követelményeinknek megfelelő művelési technológiák. Kialakítottuk és uralkodóvá tettük a szá-

badszélű kamrafejtést, a többszeletes fejtéseinkben a drótkötél—dróthálós műfőte alkalmazását. Vágathajtásainknál széles körben alkalmaztuk a nagyobb fogásmélységet, a párhuzamos lyukú betöréseket, a nyolcas váltót és a közet-szegecseket. Ezen eredmények eléréséhez a következő problémákat kellett megoldani. Megfelelő, korszerű robbantási technológiát alkalmaztunk, melynek lényege a párhuzamos lyuktelepítés, a fél másodperces, tíz fokozatú gyutacs használata és az ando robbanóanyag, mely olcsóbb és bányászok számára biztonságosabbá tettük a munkavégzést. Ugyancsak a Schwarz Universal tármok és az elektrohidraulikus rablóberendezések bevezetése, széles körű elterjesztése tette lehetővé a többszeletes fejtéseinkben a műfőte problémamentes alkalmazását. Fejtéseinkben a nagyobb teljesítményű szkréperék szállítási hatáskörének javítása megkövetelte az egyenletlen, hosszabb szállítópályák padolását.

A legutóbbi időkben nagy előrelépést jelentett a minirondó fúrókocsi alkalmazása és a „konturrobbantás” elterjesztése. A bányamunka könnyítése a gépesítés fokozásával történt. Emellett azonban legalább annyira fontos volt a biztonságos munkavégzési feltételek megteremtése. Az elmúlt tizenöt esztendőben évről évre nagyobb összeget költöttünk a bányabiztonság növelésére. Dolgozóink megfelelő támogatásával a működő munkavédelmi órhálózatot építettünk ki, s balesetmentes munkavégzésre ösztönző premizálási rendszer kialakításával tettük érdekeltté dolgozóinkat. Sikerült elérni, hogy 1968-hoz viszonyítva ötven százalékkal javultak a baleseti mutatószámok.

A technikai fejlődés gépészeti területen sok újat hozott, de sok erőfeszítést is követelt. Honnan indultunk? 1959-ben járműves, Diesel-motoros kompresszorral termelő, sűrített levegővel működtetett PR—20 típusú fúrókalapácsokkal, fúrotám helyett „döglött szolgák”-kal, PML—5-ös rakodógépekkel és mozdony helyett lövontatással kezdtük. Szinte ez volt a teljes gépparkunk.

Hová jutottunk 1974-ig? A bányauzemi gépészet feladata a bányászati munkák minél tökéletesebb, széles körű gépesítése úgy,

hogy a teljesítmények állandó emelkedése biztosítható legyen, elsősorban nem az intenzitás növelésével, hanem a nagyobb teljesítményű, termelőkényebb gépek alkalmazásával.

MŰSZAKI SZINNVONAL

Erdemes áttekinteni, hogyan fejlődött gépparkunk a tizenöt év alatt.

— A közvetlen vágathajtási munkák gépesítésénél: a fúrást a PR—20-as típusú fúrókalapácsal kezdtük, a PR—24, PR—24—LV és a PR—25-ös típusig jutottunk el; vágathajtásnál a minirondó fúrókocsival teljesen megszüntettük a kézi fúrást és a fúrési sebességet a kezdeti érték többszörösére emeltük; a fúrotámoknál a „döglött szolgák” helyett sűrített levegővel működött fúrotámokat használtunk; sokat fejlődött a bányafúrófej köszörülési technológiánk, amely a fúrési sebesség lényeges összetevője. Az egyszerű kézi köszörülés helyett ma a fúrószárra felragasztott fúrófejeket házi gyártású speciális köszörűgépekkel köszörüljük, melyek mindenkor automatikusan biztosítják a megfelelő élképességet.

A munkahelyi szállításhoz a 7 kW-os szkréperékkel eljutottunk a jóval nagyobb teljesítményű 17 és 30 kW-os szkréperékig, sőt folyamatban van az 55 kW-os teljesítményű szkréperék beszerzése is.

Vágathajtásnál a PML—5 típusú rakodógépek helyett ma már jóval nagyobb teljesítményű, fordítóművelis ellátott PPN—LSZ típusú gépeket használunk. Fontosabb vágathajtásnál megteremtettük a lehetőséget az egy időben két rakodógéppel történő rakodásnak. Feltörséseinkben megszűnt a biztosítóanyagok felhordásának nehéz és balesetveszélyes fizikai munkája. Valamennyi feltörsésünket vitálval láttuk el. A közvetlen munkahelyi ellátás sok apró, de lényeges fejlesztése közül csak a csavarozó gépek alkalmazásának bevezetését emeljük ki, ami nagyon meggyorsította és megkönnyítette a biztosítási munkát. A fémtámok bevezetésével előtérbe került a rablási munka gépesítésének megoldása. Az üzem műszaki dolgozóinak újítása alapján nagy teljesítményű, hidraulikus rablóberendezéseket gyártottunk le. A munkahelyi sűrített levegős gépek hatáskörének növelése érdekében minden munkahelyen biztosítjuk ma már a legkevesebb 5,2 atmoszférás sűrített levegőnyomást. Ezt igen nagy erőfeszítéssel, ma már körülbelül öt ki-

lóméter hosszú, 250 milliméter átmérőjű csővezeték kiépítésével értük el.

A bányaszállítás talán még a vágathajtásnál is többet fejlődött. A lövontatástól a kéttonnás mozdonyokon keresztül eljutottunk a nagyteljesítményű nyolctonnás mozdonyokig. A szállítási teljesítmény növelése érdekében valamennyi lényeges termelő szinten felsővezeték építettünk ki és az akkumulátoros mozdonyokat felsővezetékű, illetve kételtű mozdonyokká alakítottuk át.

Az aknaszállítás is nagyon sokat fejlődött. Főszállító aknánk, a K-i vakakna, szállítási kapacitása körülbelül a duplájára emelkedett az 1967-es induláshoz képest. Ehhez az kellett, hogy üzemünk kivitelezésében nagyobb teljesítményű és fordulató, 6 kilowattos motorral üzemeltessük az aknaszállító gépet és elvegezzük annak teljes rekonstrukcióját. Gépesítettük az aknazsompok tisztítását.

A bányafúrás gépi berendezései teljesen kicserélődtek. Üzemi kezdeményezések és újítások alapján a régi GP—1 típusú perforátorok ez évben teljesen lecseréljünk nagyobb teljesítményű gépekre.

A fémtámok elterjesztésével meg kellett oldanunk az időszakos nyomtatási próbák nagy teljesítményű, pontos elvégzésének gépesítését is. Erre a célra megterveztük és legyártottunk egy hidraulikus vizsgáló berendezést, melyet a Bányászati Kutató Intézet igen jó véleményekkel hitelesített.

A nem teljességre törekvő, csak a lényegét kiemelő felsorolásból is látszik, hogy üzemünk gépészeti dolgozói igen nagy munkát végeztek az elmúlt tizenöt év alatt.

Nagyon sokat fejlődött dolgozóink szakmai képzettsége is. Ma már dolgozóink nagy része képes az alkalmazott nagyteljesítményű, bonyolult gépek karbantartási és javítási munkáinak tökéletes elvégzésére és ezt igen nagy eredménynek tartjuk.

KIALAKUL A KOLLEKTIVA

Az eltelt tizenöt évben üzemünk „emberanyaga” is folyton cserélődött. Nagyon nehéz volt az olyan kollektíva kialakítása, mely pozitív módon tud és akar az állandó változásokra reagálni, s eleget tenni a folyton növekvő követelményeknek. Mégis sikerült előre lépünk. Legfontosabb feladatunk az volt, hogy a korszerű techniká-

hoz kineveljük a szakmunkásgárdát.

Az üzemi és vállalati erőfeszítések eredményeként a különböző szakmai tanfolyamokat sok dolgozónk végezte el, s tanulta meg azokat a fogásokat, melyekkel hatékonyabb munkát végezhetett. A tizenöt év alatt gépkezelői, mozdonyvezetői, vágathajtás- és egyéb tanfolyamokon összesen 1243 fő szerzett különböző szakmai képesítést.

Az üzem vezető gárdájának kialakításánál hasonló feladatokat kellett megoldanunk. A néhány felsőbb vezető kivételével üzemünk egész műszaki kollektíváját önéből neveltük ki, elsősorban a fiataloknak a vezetésbe való bevonásával. Ennek bizonyítására csupán egy adat: a jelenleg vezető funkcióban levők 72 százaléka negyven év alatti.

Döntő szerepet tölt be üzemünk fejlődésében, hatékony segítője gazdasági, politikai, társadalmi és kulturális célkitűzéseink megvalósításának a munkaverseny-mozgalom keretében működő szocialista brigádmozgalom.

VEGE A „BARAKK-ELETNEK”

A jó kollektív szellem megteremtését szolgálták és segítették: a KISZ akcióprogramja és termelést segítő mozgalmait, melyekben fiataljaink nagy számban és aktívan vettek részt. Ezt bizonyítja többek között az is, hogy a különböző vállalati szintű vetélkedőkön kiemelkedő eredményeket értek el. Az újítómozgalomban üzemünk kollektívája évek óta szép eredményeket produkál. Az újítókön kívül az újítások kivitelezésébe és bevezetésébe aktívan kapcsolódtak be mind fizikai dolgozóink, mind műszaki szakembereink. Dolgozóink szocialista és munkakörülményeinek javítását kezdettől fogva egyik legfontosabb feladatunknak tekintettük. 1961 őszén, a több mint két éves „barakkélet” után átköltöztünk jelenlegi épületeinkbe.

Az akkor korszerű létesítmények az eltelt évek folyamán szűknek bizonyultak, s többször bővítésre, felújításra és korszerűsítésre szorultak. Több millió forintot költöttünk olyan beruházások megvalósítására, melyek az élet- és munkakörülmények ja-

vítását szolgálták. Ezek közül csak néhányat emelünk ki — népszerű megépítése és fűtésének megoldása, fürdők, öltözők bővítése, új, korszerű ruha-csere-raktár építése, a D-i vakakna népszerűsítésbe való bekapcsolása stb.

Az elmúlt utolsó tíz évben 521 lakást osztottunk szét. Az állami támogatással épülő lakások megszerzéséhez közel 500 ezer forintot adtunk térítésmentesen. Ez is meghatározó volt az üzemi törzsgárda stabilizálása szempontjából.

Üzemünkben több mint százhatvanan részesültek alapfokú és több mint negyvenen középfokú politikai képzésben. Állami oktatásban évente mintegy 40—50 fő vesz részt és szerez magasabb iskolai végzettséget.

A politikai képzettség növelésében és a közösségi szellem kialakításában jelentős tényezőnek tartjuk, hogy üzemünk létszámának 21,5 százaléka párttag. Az üzemi demokrácia fejlesztése a tulajdonosi szemlélet kialakítása tette lehetővé, hogy többségükben jó kollektív szellemű emberekkel dolgozzunk az üzem, s érhetett el kiemelkedő munkasikeret.

Üzemi eredményeink elismerései. 1968: Elüzem, Szocialista munka üzeme, Vállalat kiváló üzeme. 1970: Elüzem, Szocialista munka üzeme, Kongresszusi vándorzás. 1971: Szocialista munka üzeme. 1972: Elismerő oklevél. 1973: Elüzem.

A JÖVŐ

Talán tárgyilagosan megállapítható a tények alapján, hogy a III. sz. bányauzem a sok kísérletezés, kudarc és eredmény közben az elmúlt tizenöt évben ütőképes, összeforrt kollektívával rendelkező egységgé alakult.

Mikben látjuk fő feladatainkat? Tavább kell erősíteni azt a törzsgárdát, mely lényegében kialakult, s mindenkor gerincét képezi az üzem kollektívájának. A műszaki fejlesztés folyamatos megvalósításával tovább kell javítanunk a nehéz fizikai munka feltételeit. A megtervezett biztonságos munkafeltételek mellett szigorúan örködnünk kell azok megtartásán.

Ugy kívánunk a továbbiakban dolgozni, hogy munkánk révén olyan gazdasági eredményeket érjünk el, amelyek biztosítják azt, hogy dolgozóink anyagi és erkölcsi megbecsülése is a megfelelő szinten legyen.

Újra az üzemben

Szocialista rendszerünk egyik erénye, hogy nyugdíjas öregjeiről nem feledkeznek meg, sőt a legmesszebbmenőkig megbecsülésben részesítik őket. Ezt a megbecsülési törekvést ápolja az EDÜ társadalmi szerveinek és gazdasági vezetősége akkor, amikor évről évre meghívja nyugdíjasait baráti beszélgetésre, melyen a megvendéglés sem marad el. Az idén az 1969, 1970 és 1971-ben nyugdíjba került „fiatalos öregeket” látta vendégül az üzem. Mintegy huszonhárom nyugdíjas jelent meg a kedves ünnepségen.

Bimbó József üzemvezető elvtárs ismertette az elmúlt évek eseményeit, a szocialista brigádmozgalmat, melyben hetvenöt bri-

gád tevékenykedik. Büszkeséggel telítve mondta, hogy évente ötvenhat Kiváló dolgozót választ meg az üzem kollektívája. Megelégedettséggel beszélt az üzem szocialista brigádjainak patronálási tevékenységéről. A patronált intézmények között óvoda, gyermekotthon, iskola szerepel, ezen belül az üzem patronálja a vállalati fűvöszenekart és a munkásörseket is.

Bimbó elvtárs beszédét Keresztes Kálmán, az üzem szakszervezeti bizottságának titkára egészítette ki. A nyugdíjasok nagy figyelemmel hallgatták az érdekes beszámolókat és azt hiszem mindannyiukat megelégedettséggel töltötte el a kedves megvendéglés.

Keller Gábor

Könyvajánlások

Georg Honigmann:
Hearst, a sajtókirály

Honigmann könyve a hosszú életű politikai kalandor és újságkirály, William Randolph Hearst pályafutásával foglalkozik. Hearst nemcsak az amerikai sajtónak, hanem a pénzügyi életnek és politikai vezető rétegeknek is jellegzetes, embertelen, gátlástalan, semmiféle zsarolástól, gátságtól vissza nem riadó képviselője. Közönséges gengsztereket alkalmaz, hogy megfélemlítse és kizsírja a versenytársait; politikai szinten lopatja el, hogy ellenfeleit zsarolhassa; féktelenül uszító cikkekkel olyan hangulatot teremt, amely McKinley elnök meggyilkolásához vezet. Azt a vágyát, hogy kormányzó, majd az Egyesült Államok elnöke lehessen, nem éri el, de tevékenységével bizonyítja, hogy a politikai vezetés és a gengsztervilág szoros szövetsége egyáltalán nem új dolog az amerikai közéletben, s a Watergate-botrány, az elnökválasztások, az Agnew-ügy stb. gyökerei régi hagyományokból táplálkoznak. A könyv érdekes olvasmány, izgalmasabb a legjobb fiktív bűnügyi regényeknél is.

Szavva Dangulov:
Zárt ajtóknak mögött

Szavva Dangulov szovjet író, egykor diplomata, 1969-

ben mutatkozott be a magyar olvasóknak nagy sikerű Diplomata című regényével, amely a fiatal szovjet állam első diplomáciai lépéseit ábrázolta. Új regénye azt az óriási és rendkívül bonyolult munkát mutatja be, amelyet a szovjet diplomácia 1939-től, a második világháború kezdetétől 1942 novemberéig, a sztálingrádi gyűrü összefaragásáig folytatott. Furcsa kettősége a diplomáciának, hogy részben a nyilvánosság előtt zajlik, hiszen a nagyközönség többnyire értesül a politikai utazásairól, találkozásairól, a tárgyalások azonban zárt ajtóknak mögött folynak, a szűkszavú közlemények pedig nem sokat árulnak el tartalmukról. Dangulovnak viszont módjában állt, hogy betekintsen olyan jegyzőkönyvekbe, amelyek zöme még nem került nyilvánosság elé, tehát hiteles források felhasználásával dolgozza fel a diplomácia kulisszái mögött lezajlott eseményeket. A mozgalmas, feszültté teli dokumentumregény lapjain számos, kevésbé ismert diplomata alakok is szerepelnek mint Sztálin, Molotov, Churchill, Eden, Roosevel, Kollontaj asszony.

nem támadt, mint Palermónál. Elhatározta hát, hogy egy fej helyett 12 ezer fejjel fog gondolkodni. Kihirdette katonái között, hogy aki hozzásegíti a város gyenge pontjainak felfedezéséhez, gazdag jutalmat kap. El kell mondanai, hogy Belizár saját harcosait maga válogatta ki, és azokat saját elképzelése szerint tanította meg a harci fogásokra. Általában nem szerette a régi katonákat, mert azok mindent jobban tudnak, mint a hadvezér, ezenkívül a kiszolgált katonák megtanítják az újoncot: a parancs formális teljesítésére, a lustaságra, arra, hogyan kell az engedelmesség és szorgalom látszatát kelteni, meg nem érdemelt előnyökhöz jutni.

Belizár harcosai a feladatot kihirdetése után egyre-másra adták az ötleteket és kísérleteztek; például kötelekkel felmászta a

A közművelődés kitüntetettjei

Ünnepség

a Megyei Tanácson

A Baranya megyei Tanács dísztermében augusztus 17-én kitüntetési ünnepséget rendeztek. A Szolgáltató üzemből Takács Tibor személyzeti vezető Szocialista kultúráért kitüntetésben részesült — közel egy évtizedes, az üzem és a patronált intézmények közötti társadalmi munkásságáért. Az üzem Március 21. szocialista brigádja miniszteri dicséretben részesült — a Mecseki Kultúrparkban végzett több éves és nagy jelentőségű társadalmi munkáikért.

Veress Tamás

Lantos József, a művelődési osztály helyettes vezetője a kulturális miniszter megbízásából átadja a kitüntetést Takács Tibornak

Fotó: Veress Tamás

Szerkesztőség postájából

Közös cél szolgálatában

Az ifjúsági törvénybe foglalt célkitűzések, feladatok megvalósításáért az egész társadalmunk sikra szállt, tudva azt, hogy a szocialista társadalmunk felépítéséhez egészséges ifjú nemzedékre van szükségünk. A törvény pontosan meghatározza az ideológiai, etikai és kulturális nevelési feladatokat. A munkánk szervezetszűkegétől, hozzáállásunktól függ, hogyan és milyen ütemmel hajtjuk végre a feladatokat.

Bakonyán, a helyi körülményeket figyelembe véve, igyekeztünk a célkitűzéseket megvalósítani. Ugy érezzük, hogy a helyi adottságokat jól kihasználtuk, annak ellenére, hogy kis településről van szó, és az anyagi erőforrásaink is korlátozottak. A II. sz. bányászati kollektívája azonban a segítségünkre sietett. Az együttműködésünk az üzem megalakításáig vezethető vissza. Különösen az utóbbi években nyújtott sok támogatást az üzem, jól példázva a munkás-paraszti szövetség eszméjének ápolását.

Az együttműködés, a támogatás egész sorát nehéz lenne felsorolni. Példaként említhetem csupán a televízió ajándékozást, amely

tette az iskolában. Segítettek egy harminc fős óvoda építésében és felszerelésében. A nyár folyamán az üzem bányamérési csoportja elkészítette egy sportpálya tervét, majd felmérte az iskolakerter testnevelési udvar és légpuska lőtérre való átalakítása érdekében. Ezzel a fiatalok honvédelmi nevelését kívánjuk segíteni. A brigád e munkákra 112 órát fordított, jó példát szolgáltatva a törvénybe foglalt célkitűzések megvalósításához.

Schaff Antal

Művelődjünk, szórakozzunk!

A SÁGVÁRI ENDRÉ
MŰVELŐDÉSI HÁZ
PROGRAMJÁBÓL

Szeptember 15-én 17–22 óráig ifjúsági tánc. Zene: Merült.

Szeptember 17-én 16 órakor Marx Károly címmel színes, sokoldalú rendezvényt nyújtunk azon szocialista brigádoknak, akik Marx Károly nevét viselik. Ugyan ebben az időpontban: Önismereti klub.

Szeptember 18-án 16 órakor szakszervezeti napok keretében beszélgetés a szakszervezeti jog- és hatásköréről. Vita-vezető Rácz Gyula. Meghívottak: szakszervezeti tisztviselők. 18–21 óráig eszméletű discó. Vezető Földesi Mihály.

Szeptember 19-én 18 órakor ifjúsági klub. Szabad idő helyes felhasználása. TIT előadás.

Szeptember 20-án 16 órakor munkásakadémia. Előadás: A vállalati újtómozgalom eredményei, további feladatok. Előadó: Fers Antal iparjogvédelmi csoportvezető. 17 órakor Aki mer, az nyer. Vidám kuglibajnokság.

Szeptember 21-én 15 órakor Hordószonok. Elmondhatod véleményed a zenéről! Zenel vezető: Dám László.

Szeptember 22-én 17–22 óráig ifjúsági tánc. Zene: Menült. Szeptember 24-én 16 órakor (Klub-komplexum) „Mi történt a nagyvilágban”. TIT előadás.

Szeptember 25-én 18–21 óráig (Klub-komplexum) discó. Vezető Földesi Mihály.

Szeptember 26-án 18 órakor (Klub-komplexum) „Mi történt a nagyvilágban”. TIT előadás.

Szeptember 27-én 16 órakor előadásorozat I. „A műveltség változása korunkban. Szabad idő és művelődés”. Előadó: Bánáti Ferenc. 17 órától (Klub-komplexum) asztali focil előadó.

A szeptemberben kezdődő tanfolyamokra beiratkozás folyamatosan. Tanfolyamok kezdő és haladó fokozat: német, orosz, eszperantó nyelv, valamint szabó-varró, rádió (elektrotechnika, rádióávitás, URH és eszperantó rádiós tanfolyam).

Tizenkétezer fejű hadvezér

Tizenkétezer fej több, mint egy

MOTTO: Lehet, hogy a világtörténelemben az első útjítás a farkósból volt, az is lehet, hogy a tűz eszholása, de az is lehet, hogy a kerék, vagy a trójai faló, mindenesetre azt, hogy hogyan kell az embereket útjítások kitalálására ösztönözni, azt egy nagy vezér találta fel. (Ezért lett nagy, és nevét ezért jegyezte meg az emberiség.)

Belizár, a keletrómai birodalom hadvezére szenzációs alakja a történelemnek. A komoly, határozott, kemény katonát már kortársai is mesehősnek tartották, olyan szenzációs haditetteket hajtott végre. Időszámításunk 534. évében Itáliában a gótok, Észak-Afrikában a vandálok voltak az urak. Justinianus keletrómai császár Belizár hadvezérnek azt a feladatot adta, hódítsa meg Észak-Afrikát, majd Itáliát, de ehhez csak pár ezer harcost adott. Belizár a

vandálok meghódítása után Szciliában szállt partra. Egyedül Palermó vára állt ellen. Más hadvezér annak rendje és módja szerint megkezdte volna a vár ostromát. Belizár azonban nem volt a megszokás híve. Mielőtt bármit határozott volna, a vár körül mindent jól szemügyre vett. Az ötletes hadvezér észrevette, hogy hajóinak árbócai magasabbak a vár falánál. A tenger felől sorbaállította hajóit és az árbócokra csónakokat erősített fel, azokba pedig

harcosokat küldött. A harcosok Palermó falain belül mindent láttak és az utcán mozgó gót harcosokat egyszerűen lenyilagták. A gótok azonban a megadást semmi jelét nem mutatták. Ekkor Belizár újabb útjítást vezetett be: égő nyilakat lővetett a házakra. Pár óra múlva a város megadta magát.

Belizár ezután Nápolyt elvonult 12 ezer harcosával. A Nápolyt védő gót fővezér a nagytanácsban kijelentette: „Belizárnak Nápoly bevétele nem fog sikerülni, az még 30 ezres hadseregnek is ellenáll. Ha más váraknak voltak is gyenge pontjai, Nápólnak nincs”.

Belizár Nápólnál is jól szemügyre vett mindent, de olyan jó ötlete, útjítása

falakra ott, ahol a gótok legkevésbé várták. Nyilaikkal köteleket lőttek fel és így próbálkoztak. Újabb és újabb kísérletek történtek, de ezek végső eredményre nem vezettek. Belizár mégis áldotta az esztét, hogy nemcsak egyedül gondolkodik, és biztosan remélte, hogy előbb-utóbb valaki mégis csak megtalálja a jó megoldást. A megoldás bizonyára olyan egyszerű, hogy egy gyerek is rájöhetne, talán csak azért nem veszik észre, mert annyira nyilvánvaló.

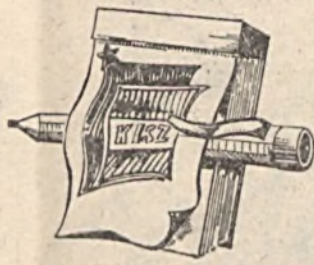
Az ostrom tizennyolcadik napján megjelent a hadvezérnél egy torzonborz katonára. Felajánlotta, hogy bevezeti a csapatot Nápoly falai közé. Uram! — mondta a katonára — még ma tiéd lehet a város!

(Folytatjuk)

Fers Antal

JOBB MUNKÁVAL, NAGYOBB TUDÁSSAL

A SZOCIALISTA MAGYARORSZÁGÉRT

Az idősebb munkatársak és mi fiatalok

Több idősebb munkatársunk panaszkodott egy-két, a környezetünkben dolgozó fiatalra: baj van modorukkal, viselkedésükkel. Azt mondták ügyeljünk, hogy ilyenek ne forduljanak elő.

Tökéletesen igazat kell adnunk a törzsgárdához tartozó kollégáink véleményének. A fiatalos energiának nem szabad az idősebbek cukkolásával lecsapódni! Azok a fiatal kollégák, munkatársak — mert így kell kezelni és nevezni őket, hiszen már nem ipari tanulók — például egy kollektív, közösségi munkában, kulturálódásban, sportban százszor jobban kamatoztathatják képességeiket, még ha tréfások, viccesek is, mint az idősebbek bosszantásában. Az energia pozitív hasznosítása pedig nemcsak egy fiatal dolgozónak lesz éllemény, hanem a közösségnek és társainak is többlet jelent. A móka és a jó munka nem ellentétes.

Itt munkahelyen közösen dolgozunk ezen, vagy azon a gépen, együtt cipeljük a vaslemez, együtt takarítjuk a műhelyünket és környékét. Persze az is érdekes, hogy a két nemzedékre ebből mennyi háru, mert ezen szoktunk leginkább vitatkozni. Az idősök azt mondják, persze nem általában, hogy én már annyit meg annyit csináltam, csinálják a fiatalok; a fiatalok meg néhányan: tudom, hogy többlet dolgozom, mint ez meg az a szak, mégis kevesebbet fizetnek. Ugy látszik mindketten hajlamosak vagyunk elfelejteni, hogy egymásra szorulunk, de most csak a fiatalokat nézzük. Mert megkérdezhettünk tőlük, hogy a rendszeres munkában eltöltött tizenöt, húsz évet, azt a rengeteg próbát és tapasztalatot meg lehet-e egyáltalán tíz, vagy tizenöt forintos műszakbérkülönbséggel „váltani”. Ennyit érnek az évek, a tapasztalatok?

És vajon az anyagi oldal a fő szempontja a szellemi értékeknek, csak az, hogy mennyit kapok ezért, vagy azért az ötletemért? De velünk, fiatalokkal nem fordulhat-e elő, hogy az idősebb útmutatásai, vagyis tapasztalataival fél óra helyett öt perc alatt, vagy izzadás helyett nyugodtan elvégezzük egy feladatot? A nagy többségük nem hagy bennünket kintlódva tanulni újabb és újabb fogásokat, tehát mi sem lehetünk önzők velük szemben.

Az, hogy közösek az érdekeink a legfontosabb az ország építésében nem csupán két szó! Magunk alatt vágnánk a fát, ha így kezelnénk.

Jó, jobb, legjobb

Ismét vetélkedtek a fiatalok

A rendezés napján a páncélszekrény ajtaja megnyílt és mélyéből kikerültek a döntő kérdései. Rózsa Iván, az I. üzemelegység vezetője és egyben a vetélkedő döntőjének jártékvezetője volt azok szerkesztője és egyben megőrzője. Kiszivárgásról szó sem lehetett.

Az ÉDÜ KISZ-csúcsvezetőség és szakszervezeti bizottság alkotmányunk 25. évfordulója tiszteletére háromfordulós vetélkedőt szervezett a szocialista brigádok részére. A rendezésért az üzem aranyérmes Zója szocialista brigádja volt a felelős. Steinhöfer Károly elvtárs, a Hazafias Népfront munkatársa volt a zsűri elnöke.

Egy alapszervezet a sok közül

Nem nagy taglétszámú a III. sz. bányauzem mélyszint II-es KISZ-alapszervezete, mégis tevékenységük, munkájuk nyomán egy dinamikus közösség képe bontakozik ki a szemlélődő előtt. Balázsovics Sándor, az alapszervezet titkára, izzig-vérig közösségi ember, aki koránál fogva nyughatatlan, és nem pihen meg egy-egy jól sikerült akció után. Természetesen az elért eredmények nemcsak az ő érdemei, hanem az egész közösség pozitív, és nem visszahúzó magatartását tükrözik.

Rövid áttekintés ezévi tevékenységükről:

— a csúcshintű mohácsi kirándulás megszervezése, melyen az alapszervezet tagságának 80 százaléka részt vett;

— társadalmi munka a Kővágószlói Általános Iskolában, rendszeres patronálás;

— lövészeti versenyek szervezése és lebonyolítása a szocialista brigádok között;

Szóbeli kérdések, írásbeli feladat, villámkérdések, totó és mindez alkotmányunk felépítéséről, társadalmi és közéleti témákból. Lehetett kapaszkodni. A vetélkedő érdekessége a négyfélekeppen megfestett magyar címer. Melyik az eredeti? És mint később kiderült, ez döntötte el az első és második helyezést.

Első helyezést és a vele járó 1500 forint pénzt jutalmat az Asztalos János szocialista brigád, a második helyezést és az 1250 forintot a Zrínyi Ilona szocialista brigád, az 1000 forint pénzt jutalommal járó harmadik helyezést a József Attila szocialista brigád nyerte.

Keller Gábor

Vendégünk volt Erzsike

Fejes Erzsike, a bükkösi állami gondozott kislány öt héten keresztül ebredéskor nem a megszokott intézeti falakat pillantotta meg. Melegsívű emberek hajoltak föléje mosolyogva, egy rövid időre része volt abban, amit a gyermekek többsége természetesen vesz.

A IV. sz. bányauzem geofizikai részlegének három szocialista brigádja csatlakozott a 21-es csapat felhívásához, pótfelajánlásában vállalta, hogy a bükkösi Hámán Kató Gyermekotthon egyik kis lakóját a nyári vakáció ideje alatt elviszi nyaralni három hétre.

Először Varga Géza családjával Harkányban töltött egy hetet, majd Horváth Lajos és Hódossy Tivadar látta vendégül. Végül Kercza Lászlóknál vendégeskedett.

Az Eötvös Loránd, az Egyed László, a Joliot Curie brigád tagjai szintén kézzel kézre adták. Gazdag volt a program, Erzsike megtekintette Pécs nevezetességeit, járt az állatkertben, a vidám parkban, megnézte a cirkusz műsorát, ellátogatott a világi képzőművészeti telepre. Így telt el a felajánlott három hét helyett öt.

Erzsike a búcsúzáskor annyit mondott: „Szívesen eljövök jövőre is”.

Klobucsár József

A plakettgyáros

Maczák János készíti évek óta az ÉDÜ és a vállalat ajándék- és emléktárgyait, a társadalmi szervek által igényelt emléklaketteket. Most a pártkongresszus tiszteletére ő és az általa vezetett Előre szocialista brigád felajánlotta a munkaversenyben kifejtett, odaadó tevékenységért járó emléklakettek elkészítését

Fotó: Keller Gábor

Legközelebbi feladatunk, hogy még jobban érdeklődjünk alapszervezetünk tagságát a Kommunista Ifjúsági Szövetség munkájában úgy, hogy egyéni vállalásokat teszünk valamennyien.

Vannak tétovázók, akik leegyszerűsítik ezt, mondván: beírunk ennek ezt, annak azt, aztán majd csak lesz valahogy. De mi lehet az oka, hogy egyesek a látszatmegoldást választják a tényleges egyéni vállalások elkészítése helyett? Mikor lépünk előbbre, ha a KISZ-tagnak azt mondjuk: ezt írjuk be neked, ez lesz a vállalásod, vagy akkor, ha érdeklődési köréhez, igényeihez igazítjuk egyéni vállalása elkészítéssel javaslatunkat? Természetes szerintem, hogy csak az utóbbi szolgálja közösségünket.

Ezzel a felszabadulási beszámolóval elnevezett módszerrel nemcsak az alapszervezetünk tagsága, hanem a vezetőség is alaposan próbára van téve, hiszen csak akkor sikerülhet az egyéni vállalások megtervezése, ha a vezető

ők ismerik KISZ-tagjainkat és ha ténylegesen ifjúsági vezetők módján, de felelősséggel vezetnek. Hogyan lehet ezt bizonyítani? Először úgy, hogy sokat adunk a környezetünkben dolgozó KISZ-es és nem KISZ-es fiatalok bizalmának megnyerésére, annak megtartása, mely az ifjúsági mozgalmunknál is nélkülözhetetlen. A KISZ-es társainak bizalma segítségünkre lehet a jó módszer alkalmazásánál, melynek legfontosabb célja nem a „beírunk valamit”, hanem az, hogy ténylegesen ifjú kommunistákká váljanak a KISZ-tagok mind tettekben, mind világnézetben.

Az egyéni vállalások tehát eredményesek lehetnek, ha a tagok bíznak a vezetőikben, mert akkor számukra is rendszeres élmeényt fog nyújtani a közösségi ténykedés. Ugyanakkor a személyes elbeszélgetések nem nyugós félórakká, hanem egymás jobb megismerésének hasznára válnak.

Schrenk Attila

Munka, sport, jó egészség!

A III. sz. bányauzem 13/6-os ifjúsági szocialista brigádja új, örvendetes célt tűzött ki maga elé. Szeretné bevonni az üzem dolgozóit az általa indított „Sportolj velünk!” mozgalomba.

Az újság, a rádió, a televízió rendszeresen foglalkozik ezzel a témával, ezért én a sportolás hasznosságát, előnyeit nem ecsetelem. Inkább az érdekel, hogyan jutottak a csapat tagjai arra az elhatározásra, hogy ezt a mozgalmat beindítsák.

Hegedüs Lukács, a csapat „kapitánya” a következőket válaszolta:

— A mi mozgalmunk nem úgy értendő, hogy naponta szervezünk valamilyen sportrendezvényt. Havonta egy-két alkalommal, más-más sportágban hívjuk ki versenyre a szocialista brigádokat. Nem most akarjuk elkezdni, hiszen már szerveztünk egy lövészversenyt, melybe bevontuk a 19-es és a 34-es szocialista brigádokat; labdarúgó-bajnokságot bonyolítottunk le közösen a 42, 6, 48-as csapatokkal. A közeljövőben asztalitenisz- és kézilabda-mérkőzéseket tervezünk. Célunk az, hogy a nehéz fizikai munkát végző társainkkal megkedveltesük a sportot — a maga szépségeiért.

Öröm nézni azt a lelkesedést, amit egy-egy futballmeccsen tapasztalhatunk! (Ha a magyar válogatott is így akarna, lelkesedne, akkor a VB 16-os döntőjében lett volna a helye.)

A brigád tagjai eléggé leterheltek, kevés a szabad idejük, hiszen középiskolában is tanulnak, a brigád vállalkozásainak is eleget tesznek, a munka frontján is szép eredményeket érnek el, mégis jut idejük sportolni, sőt másokat is mozgósítani!

Turcsi Ferenc

Augusztus 26-án nyitották meg vállalatunknál a Bányász Kulturális- és Sport-
hetek rendezvényeit. Megnyitó beszédet Rác Gyula elvtárs, a vállalati szak-
szervezeti bizottság titkára mondott. Kiemelte a rendezvénysorozat jelentőségét.
A megnyitó beszéd után kultúrműsor következett. A Bányász Kulturális és
Sporthetek ezévi rendezvénysorozatát 1974. november 24-ig bonyolítják le.
Fotó: Keller Gábor

Nyílt levél

a PMSC Tömegsport Bizottságához

Évek hosszú sora óta hagyományos villámtornák köszöntötték a bányásznapot. E villámtornák beilleszkedtek a bányásznap ünnepségsorozatába. Rangot jelentett jól szerepelni a versenyeken. Különböző sportágakban, így asztaliteniszben, sakkban, kézilabdában, labdarúgásban mérte össze erejét, tudását, ügyességét a három bányász.

A folyamatos vállalati bajnokságon kívül a villámtorna volt a legrangosabb rendezvény az „amatőr” sportolónak. Emlékeztetések a kitérő rendezés is 1973-ig. Ekkor már éreztük, hogy itt valami nem stimmel. Nem a csapatok körül, hanem a rendezés terén.

Az 1974. augusztus 22-én lebonyolított bányásznap villámtorna azonban a hagyományok és a MEV tömegsport bizottságának eddigi színvonalas rendezésének a megcsúfolása volt. Ezt nyugodt szívvel kijelenthetem, mert 1965 óta szinte minden alkalommal szereplője voltam a labdarúgó villámtornának.

Öszinte és lelkes híve voltam a PMSC megalakulásának, de legjobb tudomásom szerint 1973-tól Pécs város nagy sportegyesülete, illetve tömegsport bizottsága rendezte a hagyományos tornákat. Lehet, hogy a tömegsport nem hoz olimpiai pontokat, ezért mindegy a sportkörnek, hogy az őt támogató, patronáló vállalatok, intézmé-

nyek dolgozói, hogyan és milyen formában sportolhatnak munkaidő után. A történetek legalábbis ezt bizonyítják.

Idén a bányásznap szeptember 1-én volt. Így már a kiírás időpontja is furcsának tűnt, mivel közel másfél héttel előbb kerültek lebonyolításra a versenyek.

A labdarúgó-mérkőzésre sem rendező, sem játékvezető nem érkezett. A 16 órára kiírt kezdésre csupán a II. és a III. sz. bányász csapatok jelent meg. Kovács Miklós elvtárs 16,20 óra körül érkezett. Elfoglaltságára való hivatkozással mindjárt el is távozott, meghagyva, hogy feltétlenül le kell játszani a mérkőzést. Bíró a két csapat közösen szerzett. A 17 órakor elkezdett mérkőzés esőben, becsülettel végigjátszották a csapatok.

Az öltözőben a PMSC tömegsport bizottsága „nevében” a kézilabda-csapat népszerű szertárosa Pista bácsi adta át az emléklapokat...

1974. augusztus 23-án reggel a PMSC tömegsport bizottsága versenynaptárában kipálhatta a bányásznap villámtornát.

„Köszönjük!”
Kérem a vállalati szakszervezeti bizottságot és a KISZ-bizottságot, ha lehet, a bányásznap ünnepségsorozathoz tartozó sportrendezvényeket vállalaton belül bonyolítsa le.

CS. TÓTH CSABA
III. sz. bányász

A fű

Valószínű, hogy a természet uralkodóan zöld színe formálta úgy az emberi érzéseket, hogy ez a szín a nyugalom, a pihenés érzetét kelti bennünk. Valami ősi atavizmszimbólum fadhat, hogy ha el nem is jutunk mindig, de vágyunk a zöldbe, ahova városi embernek eljutni nem is olyan könnyű. Városunk különben is az ország egyik zöld területben legszegényebb körengetege. Ha próbáltunk is ez ellen tenni valamit, nem sok látzata van, de azt hiszem, gyakorlatilag semmit sem tettünk. Ne is várjunk semmit addig, amíg a város, az új lakótelepek területén szinte minden helyet gondosan lebetonozunk, leaszfaltozunk. Mint ha elfelejtettük, hogy a fű mindenhol megterem, s telepítése szinte semmibe sem kerül.

Szívfájdítóan szomorú látvány, amikor gyermekeink a tenyérnyíl fűfoltokon hemperegnek önfelédten, amíg mi, felnőttek el nem zavarjuk őket. Nem ritka, hogy feljelentik, megbüntetik a zöldre vágó gyermekek szüleit. Felvetődött már — gondolom — sok jobb érzés emberben az a kérdés, vajon miért? Tudunk-e adni a fű zöldje, illata, puhasága helyett olyat, ami ezt pótolná? Egy-egy ritkán megvalósítható kirándulás, a kerékpár, a görkorcsolya, a társasjáték nem pótolja a zöld utáni állandó vágyat. Se a társadalom, de a szülők sem sajnálnak nagy összegeket áldozni

gyermekeik játékaikra. Akkor miért éppen a legszebbet, a leghíányzóbbat akarjuk elvenni tőlük, azzal a jelszóval, hogy ugyanis kevés a zöld, ne rongálják. Dísznek ültetünk fákat, virágokat, dísznek nő a fű. Múzeumot akarunk csinálni, ahol „mindent a szemnek, semmit a kéznek”? Gondolt-e már erre az a szigorú felnőtt, az intézkedő rendőr, amikor büntetést ró a zöldben hancúrozó nebulónak. Elfelejtette vajon, hogy ő is volt gyermek hasonló vágyakkal. Voltak, vannak, vagy esetleg lesznek gyermekei, unokái. Nyugodt szívvel kiharancsolja-e őket majd akkor is a zöldből?

Kibontakozóban van a virágos Pécsért mozgalom. Ha megvalósul, szép lesz. Elsősorban a felnőtteknek, de ki gondol a gyerekeknek? Ha tudunk társadalmi mozgalmat indítani a virágokért, miért nem tudunk áldozni a fűre, gyermekeink kedvéért. Vigyázzunk arra a kevés zöldre, ami van, de ne úgy mint eddig, hogy tabunak kiáltjuk ki azért, hogy az időnkénti fűnyírás legyen minden, amit áldozni kell rá.

Játszótereink gyakorlatilag nincsenek. Ami van, az poros, piszkos, elhanyagolt. Ez gyermekeinké. Mi felnőttek pedig a virágos parkokat, zöld gyepet választjuk. Igaz vigyázni akarunk rá, de ez csak azért van, mert nem tudunk már annyit futkosni, játszani, mint a gyerekek.

Irigyek vagyunk?

B. Gy.

„Frontátvonulás” idején

Frontátvonulás van. A reumatológia szűk várószobájában a lépcsőkön fűzében lógnak a betegek, a sorok a felvételi ablakig kígyóznak. Az ülőhelyeket a korábban érkezők elfoglalták, így csak állni lehet. Kiváltságos helyzete van annak, aki falhoz tud támaszkodni.

Kiszól egy nővér: Horváth János! Ismétli vagy háromszor.

— Jövök már — válaszol a szoba sarkából mankóra támaszkodva egy bácsi.

— Siessen János bácsi, mert lemegy a nap.

Egy kövér asszonyság mellett préselődik a papa, az meg nem állja szó nélkül:

— Kinyomja az ember-

Reuma szakrendelés

ből a reggelit! Nem tud vigyázni?

— Miért hízlalta fel magát ennyire — méltatlankodik az öreg védelmére valaki.

A kövér asszony nekem kezd panaszkodni:

— Tudja, úgy fáj a derekam, mintha késsel hasogatnák. Tegnap hazajött az uram a bányából, és gondolta várom ebéddel. Én meg feküdtem mozdulatlan. Mondtam szegénynek, ha enni akarsz főzz meg, aztán takaríthatsz is, meg a beázott ruhát is kimoshatod, mert én mostanában fel nem állok. Van a speizban egy zsákban béka-rokka tea, főzz nekem egy fürdőre valót.

— Az emberem szépen meg is csinált mindent, éjjel lett mire lefeküdt. Reggel akarok felkelni, hát harmadszorra sikerült is. Mondom neki, megyek a doktor úrhoz, mert nagyon fáj a derekam. Erre mit gondol mit mondott a hitese uram. — Te, az a Blaha Lujza nagy színésznő volt, de eljöhete hozzád tanfolyamra, ha élné. Hisz neked kutya bajod sincs, csak velem dolgoztattál egész nap, míg te hízlaltattad a fenekedet az ágyban.

— Hát látja, még a saját uram is kételkedik a betegségemben. De a doktor úr, az más. Meghallgatja az embert, jó kipanaszkodom neki magamat, mindjárt könnyebben vagyok.

— Hát magának meg mi nyavalyája van, hogy itt sorvadozik idő nap előtt? — érdeklődik tőlem.

— Csonthártyagyulladás és a csigolyák elmeszesedtek, egy rossz mozdulat elég, aztán lepatann egy szemcse és ráül az idegre. Hónapokig járok ide injekcióra, tornára, és egyéb kezelésre, míg elmozdul, addig annyira fáj, hogy állandóan fájdalomcsillapítókkal élek.

— Még ilyen! És jó az az injekció?

— Nekem használ.

— En is kérek.
Valakit ismét szólítanak. Elsődródik a derékfájós betegársam mellett, az meg rákezdi.

— Az istenfáját magának, nekiment a derekamnak, nem tud vigyázni! Kettétörök mindjárt!

A társaságból egy férfi hang a szólított beteg védelmében szól a gömbölyded asszonysághoz.

— Ha még nem tört volna el a dereka, és én lennék a férje, hát kettétörném, miért nem állja meg szó nélkül, ha elmennek maga mellett?

Vége szólították a kövér asszonyt. Kihallatszott siráma a rendelőből.

— Hallottam, hogy másoknak injekciót is ad a doktor úr, nekem is adjon, ha annyira használ. Csak maga tudja, milyen nagy beteg vagyok én. Ugye, nem haragszik, hogy ha néha eljövök és kipanaszkodom magamat. Maga legalább meghallgat.

— Nem haragszom — mondta szüksésváuan az orvos —, de látja mennyien várnak rám odakint.

Pártay Márta

HÍREK

— Az országos Magyar Bányászati Kohászati Egyesület mecsei és mecsekajjai csoportja 1974. szeptember 17-én és 18-án a magyar-szovjet műszaki és tudományos együttműködés 25 éves évfordulója alkalmából ünnepi ülést rendez. Rendezvények a Ságvári Endre Művelődési Házban 17-én délután 13 órától, 17 óráig; 18-án reggel 9 órától 12 óráig.

SZERKESZTŐI ÜZENET

— Legközelebbi szerkesztőségi ülésünket 1974. szeptember 25-én 14,30 órakor tartjuk a Szolgáltató üzemben.

— Vállalatunk megtette a szükséges intézkedéseket a 31/1974. (VII. 15.) Mt. sz. rendelet alapján fizetendő munkabérkiegészítés elszámolására. A havi ötven forintos kiegészítést a szeptember havi bérkifizetésekkel kezdik elszámolni azon dolgozók részére, akik a hó folyamán munkabérben, a tartalékos katonai szolgálatot teljesítő keresetkiegészítésben, táppénzben és terhességi-gyermekágyi segélyben részesülnek. Nem adható kiegészítés másodállásra, melékfoglalkozásra. A vállalatunknál foglalkoztatott nyugdíjasok és járadékosok a nyugdíjukkal együtt kapják a kiegészítést.

N. S.

Nyári pillanatok

Déli napsütés. A sétatér egyik padján ül egy lány, csukott szemmel. Sütkeznek. Lába előtt szunyókál táscskója. Váratlanul berobban póráz nélkül egy jól megtermett boxer. Mögötte fut gazdája, egy magas fiatalember. A boxer pillanatok alatt nekírt a kis táscskónak és erős fogaival a magasba emeli. A téren mindenki felszisszen, mi lesz most! A lány holt-raválik. — Cézár! Tedd le! — parancsol keményen a boxer gazdája.

Cézár „udvariasan” föld-

re állítja a megrémült kiscsi tácskót. Az emberek fellelegeznek, mosolyognak. Mosolyog a lány is, de csóválja farkát a kis tácskó is, ágaskodik a boxer előtt, mintha mondaná:

— Játszunk még egy kicsit! Végy fel!

Közben a két fiatal ismerkedik egymással, a sporttárs ürügyén. Felcsatolják kutyáikra a póráz és megindulnak mind a négyen a nyári napsütésben. Elöl a két négylábú, mögöttük a két gazdi.

Veress Tamás

Lehet tisztább!?

Mint vásárlók naponta hallhatjuk az eladók kérdését: lehet több? Erre legtöbbször egyetértő fejbólintás a válasz: Igen, maradjon.

Ez jut eszembe, amikor az utóbbi időben üzleteink gondoskodásának legújabb jeleit láthatom. Minden nap külön örömet szereznek számunkra, amikor a kirakott tejeszacskók tömegéből hosszú keresgélés után sikerül megtalálni a kevésbé piszkos zacskót.

Nem tudom, hol tárolják addig, hogyan szállítják ezeket, milyen módszert alkalmaznak az egyébként

guszthusos, fehér csomagok sűrű, fekete maszattal való bevonására. Ezt is érdemes lenne megnézni! De, hogy az üzlet alkalmazottjai se veszik észre, az nagyon furcsa!

Ugyanez a helyzet az üdítő italokkal is. A múlt heti vásárlásomkor előzőleg le kellett törölnöm az üvegen levő vastag portakarót, hogy el tudjam olvasni a „Márka” nevet.

Talán úgy gondolják az illetékesek, hogy Ujmecekalján így is jó, mert így is megveszik?

A Mecseki Ercbányászati Váll. dolgozóinak lapja.

Felelős szerkesztő:
Geisz Ferenc

Szerkesztő:
Ragoncsa János

Szerkesztőség:
Munkásszálló A épület I. 5.
(Pécs, III., Hajnóczy u. 33.)
Telefon: 15-831 Vállalati: 147

Kiadja:
a Baranya megyei Lapkiadó V.

Felelős kiadó:
Braun Károly
Telefon: 15-000

Előfizethető
a szakszervezeti bizalmioknál.
Előfizetési díj évente 12,- Ft
MEGJELENIK
KETHETENKENT

MEV Nyomda
Felelős vez.: Dr. Hangos Lajos